

ชีวประวัติของท่านเราะสูล โดยสังเขป

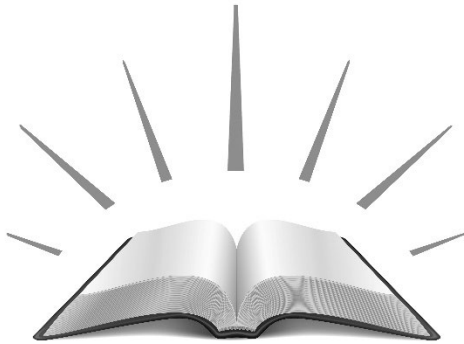

جمعية الدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات بالزلفي

هاتف: ٤٢٣٤٤٦٦ - فاكس: ٤٢٣٤٤٧٧

316

ชีวประวัติของท่านเราะสูล
โดยสังเขป
محمد ﷺ – خاتم النبيين – تايلندي

โดยสำนักงานเผยแพร่ แนะนำ และแบ่งปันความรู้สำหรับ
ชาวต่างชาติในซูลฟี

محمد ﷺ خاتم النبيين

أعدّه وترجمه إلى اللغة التايلندية
جمعية الدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات بالزلفي
الطبعة الأولى: ١٠ / ١٤٤٧ هـ.

ชีวประวัติของท่านเราะสุล โดยสังเขป السيرة النبوية

สภาพของชาวอาหรับก่อนที่จะมีศาสนาฮุด

การบูชาเจว็ด คือ ศาสนาที่มีอิทธิพลเป็นอย่างมากในกลุ่มชาวอาหรับ เนื่องจากพวกเขายึดมั่นและเลื่อมใสต่อศาสนาเจว็ดที่ขัดแย้งกับศาสนาอันเที่ยงตรงนั้น ยุคของพวกเขาจึงถูกเรียกว่า “อวิชชา” หรือยุคป่าเถื่อน

และส่วนหนึ่งจากรูปปั้นที่มีชื่อเสียงมากที่สุดที่พวกเขาบูชาอื่นจากอัลลอฮ์ ได้แก่ อัลลาต อัลอุซซา มะนาต และฮุบัล

ว่าในกลุ่มชาวอาหรับนั้นยังมีผู้ที่เลื่อมใสในศาสนา ยิว คริสต์ หรือบูชาไฟ และพบว่ามีจำนวนน้อยที่ยังคงยึดมั่นอยู่ในแนวทางอันเที่ยงตรงคือแนวทางของอิบรอฮีม

ส่วนในด้านเศรษฐกิจนั้นเป็นวิถีชีวิตแบบชนบท พึ่งพาอาศัยปศุสัตว์ที่เลี้ยงตามธรรมชาติ และฐานรากเศรษฐกิจของชาวเมืองคือเกษตรกรรมและการค้าขาย และในระยะเวลาอันใกล้ก่อนที่อิสลามจะปรากฏขึ้น มักกะฮ์ คือเมืองแห่งการค้า

ชายที่ใหญ่ที่สุดในคาบสมุทรอาหรับ และเช่นเดียวกันยังมีอารยธรรมด้านอาคารบ้านเรือนในหลาย ๆ พื้นที่ เช่น มะดีนะฮ์ และฏอฮิฟ

ส่วนด้านสังคม ความอธรรมเป็นสิ่งที่แพร่หลายอย่างกว้างขวาง ไม่มีสิทธิอันใดสำหรับผู้ที่อ่อนแอ บุตรีจะถูกฝังทั้งเป็น และสิ่งต้องห้ามถูกละเมิด ผู้ที่เข้มแข็งจะเอาสิทธิของผู้ที่อ่อนแอ พวกเขาจะมีภรรยาหลายคนโดยไม่จำกัด การผิดประเวณีเป็นที่แพร่หลาย สมรภูมিরะหว่างเผ่าต่าง ๆ จะเกิดขึ้นด้วยสาเหตุเพียงเล็กน้อย แม้กระทั่งในบรรดาลูกหลานที่มาจากเผ่าเดียวกันก็ตาม

นั่นคือ การฉายภาพแบบสรุปเกี่ยวกับสภาพของคาบสมุทรอาหรับก่อนการถือกำเนิดของอิสลาม

ท่านคือบุตรของผู้ถูกเชือดทั้งสอง (อิสมาอีลและอับดุลลอฮ์)

เผ่ากัรัยซมีมีความภาคภูมิใจในตัว “อับดุลมุฏฏอฮิลิบ” ผู้เป็นปู่ของท่านเราะสูล เนื่องจากมีทายาทหลายคนและเป็นผู้ที่มีความมั่งคั่ง เขาพนันว่า หากอัลลอฮ์ประทานบุตรชายแก่เขาถึงสิบคน เขาจะเชือดหนึ่งคนเพื่อถวายแด่บรรดาพระเจ้า และสิ่งที่เขาประสงค์ก็ได้รับอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ เขาได้ลูกชายถึงสิบคน และหนึ่งในนั้นคืออับดุลลอฮ์ ผู้เป็นบิดาของ

ท่านเราะสูล ครั้นเมื่อเขาประสงค์ที่จะปฏิบัติตามคำบนบาน เขาจึงจับสลากระหว่างลูก ๆ ของเขา แล้วผลการจับสลากออกที่อับดุลลอฮ์ ครั้นเมื่อเขาต้องการจะเชือดอับดุลลอฮ์ ผู้คนก็ลุกขึ้นเพื่อห้ามปรามเขาไว้ ทั้งนี้เพื่อมิให้เป็นแบบอย่างแก่คนอื่น ๆ จากนั้นพวกเขาจึงมีมติว่าให้จับสลากระหว่างอับดุลลอฮ์กับอูฐจำนวนสิบตัวเพื่อเป็นการไถ่ (ทดแทน) ครั้นเมื่อพวกเขาจับสลาก ผลก็ออกที่อับดุลลอฮ์ ต่อมาพวกเขาก็เพิ่มจำนวนอูฐ ผลก็ออกที่อับดุลลอฮ์อีกครั้ง พวกเขาจึงเพิ่มจำนวนอูฐอีก ผลก็ออกที่อับดุลลอฮ์ทุกครั้ง จนกระทั่งครบจำนวนหนึ่งร้อยตัว แล้วอับดุลมุฏฏอลิบก็ได้เชือดอูฐเหล่านั้นเป็นการไถ่แก่อับดุลลอฮ์ผู้เป็นบุตรของเขา

ในระหว่างบรรดาลูก ๆ นั้น อับดุลลอฮ์เป็นที่รักยิ่งของอับดุลมุฏฏอลิบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายหลังจากที่มีการไถ่ชีวิตเขา และเมื่ออับดุลลอฮ์เติบโตเป็นผู้ใหญ่ ผู้เป็นบิดาก็ได้เลือกเด็กสาวคนหนึ่งแก่เขาจากเผ่าซุเราะฮฺ ชื่อว่าอามินะฮ์ บินตุ วะฮบบ ให้แต่งงานกับเธอ จากนั้นอามินะฮ์ได้ตั้งครรภ์ และภายหลังจากอามินะฮ์ตั้งครรภ์ได้ 3 เดือน อับดุลลอฮ์ก็ออกเดินทางพร้อมกับคาราวานสินค้าไปยังซีเรีย และในขณะที่

เดินทางกลับเขาปวยหนัก จึงได้หยุดพำนักที่มะดีนะฮ์ ณ บ้านของญาติฝ่ายแม่จากเผ่าอันญุอร เขาเสียชีวิตและถูกฝังที่นั่น

เวลาแห่งการตั้งครรรค์ครบกำหนดแล้ว ท่านนบีถูกประสูติในวันจันทร์ ทว่าไม่มีการยืนยันที่แน่ชัดในวันที่และเดือนที่ท่านประสูติ บ้างว่าวันที่ 9 เดือนเราะบีอุลเอาวัล และบ้างว่าวันที่สิบสอง และบ้างว่าเดือนเราะมะฎอน และบ้างว่าอื่นจากนั้น และดังกล่าวนั้นในปี ค.ศ.571 ซึ่งถูกเรียกว่า ปีช้าง

เรื่องราวของกองทัพช้าง

นั่นคือ “อับรอฮะฮ์” ขาวนิโกรผู้เป็นตัวแทนของ “นะญาซีฮ์” ซึ่งปกครองประเทศเยเมน เมื่อเขาได้เห็นชาวอาหรับมาทำหัจญ์และเทิดทูนอัลกะบะฮ์ ณ มัคกะฮ์ และต่างเดินทางมาจากดินแดนที่ห่างไกล เขาจึงสร้างโบสถ์ใหญ่โตมโหฬารขึ้นในเมือง “ศ็อนอาอ์” ทั้งนี้เพื่อหันเหบรรดาผู้มาทำหัจญ์ที่เป็นชาวอาหรับให้ไปยังโบสถ์ของเขา และมีชายคนหนึ่งจากเผ่า “กินานะฮ์” (เผ่าหนึ่งของอาหรับ) ได้ยินเรื่องดังกล่าว เขาจึงเข้าไปในโบสถ์ในยามวิกาล และได้ทาผนังของโบสถ์ด้วยอุจจาระ และเมื่ออับรอฮะฮ์ทราบเรื่องดังกล่าว เขาจึงโกรธและเดือดดาล และได้ตระเตรียมกองทัพอันมโหฬารมาจำนวน

60,000 คน พร้อมกับช้าง 9 เชือก แล้วนำมุงหน้าไปยังมักกะฮ์ เพื่อทำลายกะบะฮ์ เขาได้เลือกช้างที่ใหญ่ที่สุดสำหรับตัวเขา และเมื่อใกล้จะถึงมักกะฮ์ เขาได้เตรียมทหารและพร้อมที่จะเข้ามักกะฮ์ แต่ช้างคุกเข่าและไม่ก้าวไปข้างหน้า และทุกครั้งที่พวกเขาหันหน้ามันไปยังทิศอื่น ๆ มันก็ลุกขึ้นวิ่ง และเมื่อพวกเขาหันมันไปยังกะบะฮ์ มันก็คุกเข่า ขณะที่พวกเขาอยู่ในสภาพเช่นนั้น อัลลอฮ์ได้ส่งนกมาเหนือพวกเขาเป็นฝูง ๆ จากหลายทิศทาง ซึ่งมันจะขว้างพวกเขาด้วยก้อนหินเล็ก ๆ ซึ่งถูกเผาในนรกญะฮันนัม โดยแต่ละตัวจะนำพาหินมา 3 ก้อน ก้อนหนึ่งอยู่ที่ปาก และอีกสองก้อนอยู่ที่เท้าทั้งสอง ซึ่งมีขนาดเท่าเมล็ดถั่ว ผู้ใดโดนก้อนหินนี้ด้วยจะของเขาจะฉีกขาดจนกระทั่งเสียชีวิต พวกเขาจึงวิ่งหนีล้มระเนระนาดไปตามทาง ส่วนอับรอฮะฮ์นั้นอัลลอฮ์ให้เขาประสบกับโรค ซึ่งนิ้วของเขาหลุดเพราะโรคนั้น และเขายังมิได้ไปถึงเมืองศ็อนอาฮ์ นอกจากความเดือดร้อนได้ประสบแก่เขาอย่างที่สุดก่อน แล้วเขาได้เสียชีวิตที่นั่น

ส่วนชาวกูรัยชนั้นได้กระจัดกระจายอยู่ตามหุบเขาต่าง ๆ และใช้ภูเขาเป็นที่หลบภัยเพราะกลัวอันตรายจากกองทัพดังกล่าว ครั้นเมื่อกองทัพนั้นได้ประสบกับการลงโทษ ชาวกู

รัชก็กลับบ้านอย่างปลอดภัย และเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นก่อนการประสูติของท่านเราะสุล 50 สิบวัน

แม่นมของท่านเราะสุล

เมื่อท่านเราะสุลได้ประสูติออกมา แม่นมของท่านคือซุวัยบะฮ์ ทาสหญิงที่ได้รับการปลดปล่อยให้เป็นอิสระโดยบูละฮ์บมีศักดิ์เป็นลุงของท่าน และซุวัยบะฮ์ก็เคยเป็นแม่นมของหัมซะฮ์ บิน อับดุลมุฏฏอลิบ ผู้เป็นลุงของท่าน โดยเหตุนี้เองหัมซะฮ์จึงเป็นที่นั่งร่วมนมของท่านเราะสุล

และเนื่องจากเป็นธรรมเนียมปฏิบัติของชาวอาหรับ พวกเขาจะหาแม่นมจากชนบทให้แก่ลูก ๆ ของพวกเขา เพื่อให้พร้อมด้วยปัจจัยที่มีการพัฒนาการที่สมบูรณ์ด้านร่างกาย ท่านจึงถูกส่งไปยังแม่นมคนอื่นอีกครั้ง ในช่วงที่ท่านได้ประสูตินั้น มีหญิงชนบทกลุ่มหนึ่งจากเผ่าสะอัดได้มายังมักกะฮ์เพื่อหาเด็ก ๆ ไปเลี้ยงดู และบรรดาผู้หญิงเหล่านั้นได้วนเวียนไปตามบ้านต่าง ๆ และทุกคนก็ไม่สนใจท่าน เนื่องจากเป็นเด็กกำพร้า และยากจน และหะลิมะฮ์จากเผ่าสะอัดก็เป็นคนหนึ่งที่ไม่น่าสนใจท่าน ทว่าหลังจากที่ได้วนเวียนไปตามบ้านหลาย ๆ หลังก็ไม่พบเด็กคนใดที่มาจากครอบครัวที่ร่ำรวยที่เธอจะพา

กลับไป เพื่อค่าจ้างในการให้นมจะได้บรรเทาความทุกข์ยาก และความแร้นแค้น และโดยเฉพาะอย่างยิ่งคนที่อยู่ในอายุรุ่นเธอ เธอได้คิดอย่างรอบคอบโดยกลับไปหาอามินะฮ์และยินดีรับท่านเราะสุลมาดูแลด้วยค่าจ้างเพียงเล็กน้อย จริง ๆ แล้วหะลีมะฮ์ได้เดินทางมายังมักกะฮ์พร้อมกับสามีของเธอด้วยลาตัวเมียที่พอมโซและเดินช้า

และในการเดินทางกลับเธอให้ท่านเราะสุลนั่งในดัก และลาของเธอก็วิ่งแข่งสัตว์ทุกตัว จนทำให้ผู้ที่ร่วมเดินทางรู้สึกแปลกใจเป็นอย่างยิ่ง เช่นเดียวกันนั้นหะลีมะฮ์ได้เล่าว่าเต้านมของเธอมีเคยผลิตนมได้นอกจากเพียงเล็กน้อย และเด็กที่เธอให้นมนั้นร้องไห้เป็นประจำเนื่องจากความหิวจัด แต่เมื่อเธอให้นมแก่ท่านเราะสุล น้ามนก็ไหลพุ่งออกมาอย่างอุดมสมบูรณ์ทันที

และเธอยังเล่าว่าแผ่นดินของเผ่าสะอัดนั้นเคยแห้งแล้ง แต่เมื่อเธอได้รับเกียรติให้เลี้ยงดูท่านเราะสุล ผืนดินและปศุสัตว์ของเธอก็ให้ผลผลิต และสภาพของเธอทั้งหมดก็เปลี่ยนจากความแร้นแค้นและยากจนเป็นความผาสุกและสะดวกสบาย

ท่านเราะสุลอยู่ภายใต้การดูแลของหะลีมะฮ์เป็นระยะเวลา 2 ปี เธอเอาใจใส่ดูแลเป็นอย่างดี และเธอยังมีความรู้สึกจากส่วนลึกว่าเด็กคนนี้มีหลายอย่างที่พิเศษแตกต่างจากเด็กทั่วไป

หลังจากครบเวลา 2 ปี หะลีมะฮ์ได้พาท่านกลับมาหาแม่และปู่ของท่านที่มักกะฮ์ แต่เนื่องจากหะลีมะฮ์ได้เห็นบางส่วนจากความเป็นสิริมงคลในตัวของท่านเราะสุล ซึ่งสิ่งที่เปลี่ยนแปลงสภาพของเธอ เธอจึงคะยั้นคะยอจากอามินะฮ์ให้ท่านอยู่กับเธอต่อไปอีกครั้งหนึ่ง แล้วอามินะฮ์ก็ตอบตกลงหะลีมะฮ์ จึงกลับไปยังเผ่าสะอัดพร้อมกับท่านเราะสุลด้วยความปิติและมีความสุข

เหตุการณ์น่าทึ่ง

วันหนึ่งขณะที่ท่านเราะสุล มีอายุเกือบ 4 ขวบ ขณะที่ท่านกำลังเล่นอยู่กับพี่น้องร่วมนมอีกคน ซึ่งเป็นลูกชายแหม่มนม โดยเล่นกันอยู่ห่างจากที่พัก ลูกชายของหะลีมะฮ์ก็วิ่งกลับมาด้วยสีหน้าตื่นตกใจ และขอให้เธอรีบไปตามท่านเราะสุล เธอจึงถามถึงสิ่งที่เกิดขึ้น แล้วเขาก็ได้เล่าว่า ฉันได้เห็นชายสองคนอยู่ในชุดสีขาวจับให้ท่านนอนลงแล้ววิกิผ้าอกของท่าน

ยังไม่ทันที่เขาจะเล่าจบ หะลิมะฮ์ก็รีบวิ่งไปยังท่านเราะสุล เธอเห็นท่านยืนอยู่กับที่ ตัวแข็ง หน้าซีดเหลือง เธอจึงถามท่านด้วยความร้อนใจว่าเกิดอะไรขึ้น ท่านตอบว่าไม่เป็นอะไร และท่านเล่าให้เธอฟังว่า ชายทั้งสองในชุดสีขาวได้จับให้ท่านนอน แล้วผ่าทรวงอกของท่าน จากนั้นก็นำหัวใจของท่านออกมา แล้วเอาเลือดสีดำก้อนหนึ่งทิ้ง จากนั้นก็ล้างหัวใจของท่านด้วยน้ำเย็น แล้วนำกลับไปไว้ที่เดิม แล้วลูบหน้าอกของท่าน แล้วก็หายไประหว่างนั้น

หะลิมะฮ์จึงพาท่านกลับมาอยู่ที่พัก และเมื่อยามเช้าของวันถัดไปได้มาถึง เธอได้พาท่านกลับไปยังมารดาที่มักกะฮ์ อามินะฮ์รู้สึกแปลกใจที่หะลิมะฮ์นำท่านกลับมาก่อนกำหนด ทั้งที่เธอปรารถนาเป็นอย่างมากที่จะดูแลท่าน อามินะฮ์ก็ได้ถามถึงสาเหตุ หะลิมะฮ์จึงเล่าเหตุการณ์ผ่าทรวงอกแก่มารดาของท่าน

อามินะฮ์ได้พาท่านเราะสุลไปยังมะดีนะฮ์ เพื่อเยี่ยมญาติฝ่ายแม่จากเผ่าอันญูร และเธอได้พำนักอยู่ที่นั่นเป็นเวลาหลายวัน และในระหว่างทางกลับมักกะฮ์ เธอได้เสียชีวิต ณ สถานที่ชื่อว่า “อับวาล์” และเธอก็ถูกฝังที่นั่น และ ณ ที่นั่นท่านได้พรางจากมารดาขณะที่มีอายุ 6 ขวบ

ต่อมาปู่ของท่าน “อับดุลมุฏฏอลิบ” ก็รับหน้าที่อุปการะดูแลท่าน และรักใคร่เอ็นดูท่าน แต่เมื่อท่านเราะสุลมีอายุครบ 8 ขวบ ปู่ก็เสียชีวิต

จากนั้น “อบูฏอลิบ” ผู้เป็นลุงก็อุปการะดูแลท่านต่อ แม้ว่าเขาจะมีลูกหลายคน และฐานะไม่ค่อยดี แต่อบูฏอลิบและภรรยาของเขาก็รักและดูแลเหมือนกับลูกตัวเอง และท่านเราะสุลก็มีความผูกพันกับคุณลุงเป็นอย่างมาก และในบรรยากาศเช่นนี้เองท่านได้ก่อร่างสร้างตัวขึ้น และได้เติบโตมาบนความซื่อสัตย์และเป็นคนที่ไว้วางใจได้ จนถูกขนานนามเช่นนั้น ถ้าหากมีคนพูดว่า “อัลอะมีน” หรือ “อัศศอดิก” ทุกคนก็รู้ว่าหมายถึงท่านเราะสุลนั่นเอง

หลังจากที่ท่านเติบโตขึ้นมาอีกนิดหนึ่ง ท่านก็เริ่มพึ่งพาตนเองและหารายได้ ท่านได้ทำงานรับจ้างเลี้ยงแกะของชาวกูรัยช์ แลกกับค่าจ้างเพียงเล็กน้อย

ต่อมาท่านได้ร่วมเดินทางในคาราวานสินค้าไปยังชาม (ซีเรีย) ในคาราวานนี้เศรษฐีนี้หม้าย “คอดีญะฮ์ บินตฺ คุวัยลิด” เป็นผู้ลงทุนด้วยทรัพย์สินจำนวนมาก และได้มอบหมายให้ทาสของเธอชื่อมัยสะเราะฮฺ เป็นผู้บริหารจัดการ

ด้วยความเป็นสิริมงคลและความซื่อสัตย์ของท่านเราะฮะสุล คอดีญะฮ์ได้กำโรมหาศาลอย่างไม่เคยได้รับมาก่อน เธอจึงถามมัยสะเราะฮ์ถึงสาเหตุที่เป็นเช่นนั้น มัยสะเราะฮ์ก็เล่าให้ฟังว่า ท่านเราะฮะสุล (มุหัมมัด บิน อับดุลลอฮ์) เป็นผู้ที่ทำหน้าที่นำเสนอขายสินค้า ผู้คนต่างตอบรับอย่างล้นหลามและได้กำไรมากมายโดยไม่มีการคดโกงแต่อย่างใด

เมื่อคอดีญะฮ์ได้รับฟังจากมัยสะเราะฮ์แล้ว ขณะเดียวกันเธอก็เคยรู้จักท่านในบางเรื่องราว เธอจึงประทับใจในตัวท่านมากยิ่งขึ้น และประสงค์ที่จะแต่งงานกับท่าน เธอจึงส่งสตรีคนหนึ่งที่เป็ญญาตีใกล้ชิดของเธอเพื่อสอบถามความประสงค์ของท่าน และขณะนั้นท่านเราะฮะสุลมีอายุ 25 ปีบริบูรณ์

ต่อมาสตรีผู้นั้นก็ได้นำเสนอแก่ท่านถึงเรื่องการแต่งงานกับคอดีญะฮ์ ท่านเราะฮะสุลจึงตอบตกลง การแต่งงานก็สำเร็จจุลวง และทุกคนจากทั้งสองต่างมีความสุขต่อกัน ท่านเราะฮะสุลได้เริ่มบริหารทรัพย์สินของคอดีญะฮ์ และพิสูจน์ให้เห็นถึงความสามารถของท่าน เมื่อเวลาผ่านไปหลายปี คอดีญะฮ์ก็ให้กำเนิดบุตรหลายคนอย่างต่อเนื่อง บุตรตรีได้แก่ ซัยนั บ รุ

ก้อยยะฮ์ อุมมุกัลซุม และฟาฏิมะฮ์ และบุตรชายได้แก่ กอสิม และอับดุลลอฮ์ ซึ่งทั้งสองเสียชีวิตตั้งแต่วัยเยาว์

สัญญาแห่งการเป็นนบี (ศาสนทูต)

เมื่ออายุใกล้จะครบ 40 ปี ท่านเราะสูลมักจะไปอยู่ตามลำพังในถ้ำหิรอ์ ซึ่งอยู่บนภูเขาใกล้ ๆ มักกะฮ์ไปทางด้านทิศตะวันออก ท่านใช้เวลาที่นั่นหลายวันหลายคืนอยู่ในการเคารพภักดีอัลลอฮ์ และในคืนที่ 21 ของเดือนเราะมะฎอน ขณะที่ท่านกำลังอยู่ในถ้ำและอายุของท่านครบ 40 ปีบริบูรณ์ ญิบรีลได้มาหาท่านและกล่าวว่า “จงอ่าน” ท่านตอบว่า “ฉันอ่านไม่เป็น” ญิบรีลทำซ้ำเช่นนี้ถึง 3 ครั้ง

และในครั้งที่ 3 ญิบรีล จึงกล่าวกับท่านว่า

﴿ اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ۝ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ۝ اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ۝ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ۝ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ﴾

“จงอ่านด้วยพระนามแห่งพระผู้อภิบาลของเจ้าผู้ทรงบังเกิดเถิด ทรงบังเกิดมนุษย์จากก้อนเลือด จงอ่านเถิดและพระผู้

อภิบาลของเจ้าทรงมีเกียรติยิ่ง ผู้ทรงสอนด้วยปากกา ทรงสอน มนุษย์ในสิ่งที่เขาไม่รู้มาก่อน” (อัลอะลัก : 1-5)

แล้วญิบรีลได้จากไป และท่านเราะสุลก็ไม่สามารถอยู่ใน ถ้ำอีกต่อไปได้ ท่านจึงกลับไปยังบ้าน และได้เข้าไปหา คอ ดิญะฮ์ในสภาพที่หัวใจสั่นกลัวพลางกล่าวว่า

زملوني زملوني

“ห่มผ้าให้ฉันด้วย ห่มผ้าให้ฉันด้วย”

พวกเขาได้ห่มผ้าให้ท่าน จนกระทั่งความหวาดกลัวได้ หายไป ท่านจึงเล่าให้คอติญะฮ์ฟังในสิ่งที่เกิดขึ้นว่า “แท้จริงฉัน กลัวว่ามีสิ่งไม่เกิดขึ้นกับตัวฉัน” คอติญะฮ์จึงกล่าวว่า เปลา เลย ขอสาบานต่ออัลลอฮ์พระองค์จะไม่ทรงทอดทิ้งท่านเป็น อันขาด แท้จริงท่านจะเชื่อมสัมพันธ์เครือญาติ ช่วยเหลือผู้ที่ อ่อนแอ บริจาคแก่ผู้ที่ยากไร้ ให้เกียรติแก่แขก และช่วยเหลือ ในภาระหน้าที่ที่เป็นสัจธรรม

และหลังจากนั้นไม่นาน ท่านก็กลับไปยังถ้ำหิรอฮ์เพื่อ ทำการเคารพภักดีต่อไป ครั้นเมื่อเสร็จสิ้นจากการ ปฏิบัติ ศาสนกิจ ท่านได้ลงจากถ้ำเพื่อกลับไปยังมักกะฮ์ ต่อมาเมื่อ ท่านอยู่ที่บริเวณหุบเขา ญิบรีลก็ได้มาหาท่านในสภาพที่นั่งอยู่

บนเก้าอี้ที่อยู่ระหว่างชั้นฟ้าและแผ่นดิน และได้ประทาน
โองการแก่ท่านว่า

﴿ يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ﴿۱﴾ قُمْ فَأَنْذِرْ ﴿۲﴾ وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ ﴿۳﴾ وَتَبَارَكَ ﴿۴﴾
﴿ فَطَهَّرْ ﴿۵﴾ وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ ﴿۶﴾ ﴾

“ไอ้ผู้ที่ถูกห่มผ้าอยู่เอ๋ย จงลุกขึ้นแล้วตักเตือนเถิด และจงกล่าว
เทิดพระเกียรติพระผู้อภิบาลของเจ้าให้ยิ่งใหญ่และเสื่อผ้าของ
เจ้าจงทำให้สะอาด และสิ่งสกปรกทั้งหลายจงหลีกออกไปให้
ไกล” (อัลมุดดัซซिर : 1-5)

หลังจากนั้นโองการอัลกุรอานก็ถูกประทานลงมา
อย่างต่อเนื่อง

เมื่อท่านได้เริ่มเรียกร้องเชิญชวน ภรรยาผู้มีคุณธรรม
ของท่านก็สนองตอบเสียงเรียกแห่งศรัทธา เธอได้ปฏิญาณและ
ยืนยันการเป็นพระเจ้าองค์เดียวแก่อัลลอฮ์ และยืนยันการ
เป็นศาสนทูตแก่สามีของเธอ และเธอคือคนแรกที่รับอิสลาม
ท่านได้เล่าเรื่องการเป็นศาสนทูตแก่เพื่อนสนิท คืออับูบักร เขา
ก็ศรัทธาและยอมรับโดยไม่ลังเล

ท่านได้ตอบแทนบุญคุณของลุง “อับูฏอลิบ” ผู้ที่เคย
อุปการะเลี้ยงดูท่านหลังจากแม่และปู่ โดยการรับ “อะลีเย์”

จากบรรดาลูก ๆ ของลุงเพื่อมาอุปการะดูแล และในบรรยากาศเช่นนี้หัวใจของอะลีจึงเปิดรับและศรัทธา

จากนั้นซัยด์ บิน หาริษะฮ์ ทาสที่คอดีญะฮ์ปลดปล่อยให้เป็นอิสระก็รับอิสลามตามอะลี ท่านเราะสูลได้เผยแผ่อิสลามแบบลับ ๆ อย่างต่อเนื่อง บรรดามุสลิมก็ปกปิดการรับอิสลามของพวกเขาไว้ เพราะหากคนหนึ่งคนใดถูกจับได้ เขาย่อมถูกทรมานอย่างสาหัสโดยผู้ปฏิเสธศรัทธาจากเผ่ากุรัยช์ ทั้งนี้เพื่อให้เขาละทิ้งอิสลาม

การเผยแผ่แบบเปิดเผย

หลังจากที่ท่านเราะสูลได้เผยแผ่ศาสนาอย่างลับ ๆ เป็นระยะเวลา 3 ปี อัลลอฮ์ได้ประทานโองการว่า

﴿ فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴾

“ดังนั้นจงประกาศอย่างชัดเจนในสิ่งที่เจ้าถูกบัญชาเถิด และจงพินหันออกจากบรรดาผู้ตั้งภาคี” (อัลหิจร : 94)

ต่อมาในวันหนึ่ง ท่านเราะสูลขึ้นไปยืนที่ภูเขา “ศอฟา” โดยประกาศเรียกขามักกะฮ์ แล้วมีผู้คนจำนวนมากมารวมตัวกัน และในกลุ่มคนเหล่านั้นก็มีลุงของท่าน “อบู

ละฮับ” ซึ่งเป็นหนึ่งในบุคคคลที่ต่อต้านอัลลอฮ์และเราะสูลของพระองค์มากที่สุด

ครั้นเมื่อผู้คนได้มารวมตัวกัน ท่านเราะสูลก็กล่าวว่า “ถ้าฉันบอกว่าหลังภูเขาลูกนี้มีศัตรูซุ่มรอพวกท่านอยู่ พวกท่านมีความเห็นอย่างไร จะเชื่อฉันไหม?” พวกเขาตอบว่า “เราไม่เคยรับรู้สิ่งใดในตัวท่านเลย นอกจากความซื่อสัตย์และความน่าเชื่อถือ” ท่านจึงกล่าวว่า “ฉันคือผู้ที่จะตักเตือนพวกท่านถึงการลงโทษอันรุนแรง” แล้วท่านก็เริ่มเรียกร้องพวกเขาสู่การเคารพภักดีอัลลอฮ์ และให้ละทิ้งสิ่งที่กำลังเป็นอยู่คือการเคารพบูชารูปปั้น

อบูละฮับได้ลุกขึ้นท่ามกลางผู้คน แล้วพูดว่า “ความพินาศจะมีแต่ท่าน เพราะสิ่งนี้หรือที่ท่านรวบรวมพวกเรามา?” แล้วอัลลอฮ์ก็ได้ประทานสุเราะฮ์หนึ่งซึ่งเกี่ยวกับเขา และจะถูกอ่านจนถึงวันปรโลก

﴿ تَبَّتْ يَدَا أَبِي هَبٍ وَتَبَّ ۗ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ۗ سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ هَبٍ ۗ وَامْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ۗ فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ ۗ ﴾

“มือทั้งสองของอับดุลอะฮับพินาศแล้ว และเขาก็พินาศแล้ว ทรัพย์สินสมบัติของเขาและสิ่งที่เขาหาไว้ไม่อาจช่วยอะไรได้ เขาจะถูกเผาไหม้ไฟที่ลุกโชน และภรรยาของเขา ผู้แบกพินแห่งการใส่ร้าย ที่คอของนางมีเชือกจากโยอินทพลัม” (อัลมะฮัซ : 1-5)

ท่านเราะสุลยังคงเรียกร้องเชิญชวนผู้คนต่อไป เริ่มจากการเรียกร้องอย่างเปิดเผยในสถานที่ที่ผู้คนมารวมตัวกัน ท่านละหมาดที่กะบะฮ์ และเข้าร่วมการประชุมของผู้อื่น และท่านยังไปยังตลาดของบรรดาผู้ตั้งภาคีเพื่อเรียกร้องพวกเขาสู่อิสลาม ท่านต้องเผชิญกับการถูกทำร้ายและสิ่งไม่พึงประสงค์อย่างมากมาย และเช่นเดียวกันผู้ที่รับอิสลามก็ถูกทำร้ายมากยิ่งขึ้น เช่นสิ่งที่เกิดขึ้นกับยาสิร สุมัยยะฮ์ และอัมมารลูกชายของพวกเขา พ่อและแม่ถูกทรมาณอย่างสาหัสจนเสียชีวิตอย่างวีรชน (ชะฮีด) ส่วนสุมัยยะฮ์นั้นถูกนับว่าเป็นคนแรกที่เสียชีวิตแบบวีรชนในอิสลาม

ส่วนบิลาล บิน รอบাহ์ ชาวเอธิโอเปียก็ถูกทรมาณอย่างสาหัสด้วยน้ำมือของ “อุมัยยะฮ์ บิน คอลัฟ” และด้วยน้ำมือของอับดุลอะฮับ แล้วบิลาลตอบรับอิสลามด้วยการเชิญชวนของอับดุลอะฮับ ต่อมาเมื่อเจ้านายของเขา (อุมัยยะฮ์) ทราบ

เขาก็ได้ทรمانทุกวิธีเพื่อบังคับให้เขาละทิ้งศาสนาอิสลาม แต่บิลาลก็ยังยืนหยัดและมั่นคง

อุมัยยะฮ์ผูกมัดเขาด้วยโซ่ตรวน แล้วลากออกไปยังทะเลทรายนอกเมืองมักกะฮ์ พร้อมกับวางหินก้อนใหญ่ทับบนอกของเขา ปล่อยให้แดดเผาร่างบนผืนทรายที่ร้อนระอุ แล้วกระหน่ำเฆี่ยนตีด้วยแส้ ทั้งตัวเขาเองและพลพรรค แต่บิลาลก็ยังกล่าวซ้ำ ๆ ว่า “พระเจ้าองค์เดียว...พระเจ้าองค์เดียว...” จนกระทั่งอบูบักร์ได้ผ่านมาเห็นสภาพที่บิลาลกำลังเป็นอยู่ จึงขอซื้อบิลาลจากอุมัยยะฮ์ และได้ปลดปล่อยให้เป็นอิสระเพื่ออัลลอฮ์

การที่ท่านเราะสุลห้ามมิให้บรรดามุสลิมเปิดเผยการรับอิสลามของพวกเขาท่ามกลางการกดขี่เช่นนี้ คือความฉลาดและรอบคอบ และเช่นเดียวกันท่านจะพบปะกับพวกเขาอย่างลับ ๆ เนื่องจากหากมีการรวมกลุ่มกันอย่างเปิดเผย บรรดาผู้ตั้งภาคีก็จะขัดขวางมิให้ท่านทำการสอนและชี้แนะพวกเขา และอาจนำไปสู่การปะทะกันระหว่างทั้งสองฝ่าย และเป็นที่ยุทธาบทันทีว่าการปะทะกันนั้นมุสลิมอาจถูกทำลายล้างจนหมดสิ้น เพราะมีจำนวนน้อยและขาดแคลนอาวุธ ดังนั้นการปกปิดจึงเป็นแนวทางที่เหมาะสม

ส่วนท่านเราะสูลยังคงทำการเรียกร้องเชิญชวนและปฏิบัติศาสนกิจอย่างเปิดเผยท่ามกลางกลุ่มชนผู้ตั้งภาคี ทั้งที่ท่านต้องเผชิญกับการถูกทำร้ายและสิ่งไม่พึงประสงค์จากผู้ปฏิเสธศรัทธาเผ่ากุรัยช์ก็ตาม

การอพยพไปยังอบิสสิเนีย (หะบะชะฮ์)

อันเนื่องจากบรรดาผู้ตั้งภาคีได้ทรมานมุสลิมอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่อ่อนแอ บรรดาสาวกของท่านเราะสูลจึงขออนุญาตจากท่านเพื่ออพยพนำพาศาสนาของพวกเขาไปยังอบิสสิเนียซึ่งปกครองโดยกษัตริย์อันนะญาซีญ์ ณ ที่นั้นบรรดามุสลิมจะได้รับความปลอดภัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งมุสลิมส่วนมากกลัวว่าตัวของพวกเองและคนในครอบครัวจะได้รับอันตรายจากพวกกุรัยช์ ท่านเราะสูลจึงอนุญาต และการอพยพนั้นเกิดขึ้นในปีที่ 5 แห่งการเป็นศาสนทูตของท่าน

มุสลิมประมาณ 70 คน ได้อพยพพร้อมครอบครัวของพวกเขา และหนึ่งในผู้ที่อพยพคืออูษมาน บิน อ์ฟฟาน และภรรยาคือรุกัยยะฮ์ บุตรสาวของท่านเราะสูล พวกกุรัยช์ก็พยายามทำลายการดำรงอยู่ของบรรดามุสลิมในอบิสสิเนีย พวกเขาจึงส่งของกำนัลเพื่อถวายแก่อันนะญาซีญ์ พร้อมขอให้

ส่งตัวบรรดามุสลิมแก่พวกเขา และพวกกูรัยช์ได้ใส่ข้อหากับอันนะญาซีย์ว่า บรรดามุสลิมด่าทออีซาและมารดาของอีซา!

แต่เมื่ออันนะญาซีย์ได้ถามบรรดามุสลิม พวกเขาก็แจกแจงแก่อันนะญาซีย์ถึงสัจธรรมที่อัลกุรอานได้บอกไว้เกี่ยวกับอีซา และได้อ่านสุเราะฮ์มัรยัมให้ฟัง อันนะญาซีย์จึงให้ความคุ้มครองแก่บรรดามุสลิมและปฏิเสธที่จะส่งตัวพวกเขาแก่พวกกูรัยช์ และเขาได้รับอิสลามอย่างเปิดเผยในที่สุด

ในเดือนเราะมะฎอนของปีเดียวกัน ท่านเราะสูลได้ออกไปยังผู้คนที่มัสญิดหะรอม และยืนขึ้นท่ามกลางพวกเขา จากนั้นก็ได้อ่านสุเราะฮ์อันนัจญุม และในขณะเดียวกันมีชาวกูรัยช์จำนวนมากอยู่ ณ ที่นั้น บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล่านี้ไม่เคยได้ยินคำรัสของอัลลอฮ์มาก่อนเลย เนื่องจากพวกเขาต่างสิ่งเสียดกันมิให้รับฟังสิ่งใด ๆ จากคำพูดของท่านเราะสูล

ครั้งเมื่อท่านได้อ่านสุเราะฮ์นี้ให้พวกเขาฟังอย่างกะทันหัน และคำรัสแห่งพระเจ้าได้กระทบโสตประสาทของพวกเขา ทุกคนต่างเงี้ยวหูฟัง จะไม่มีสิ่งใดอยู่ในความคิดของเขาเลยนอกจากคำรัสของอัลลอฮ์เท่านั้น จนกระทั่งเมื่อท่านได้อ่านโองการที่ว่า

﴿فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَعَبُدُوهُ﴾

“ดังนั้นพวกเจ้าจงสujudต่ออัลลอฮ์ และเคารพภักดีต่อพระองค์
เถิด” (อันนัจญุม : 62)

ท่านก็ได้ทำการสujud แล้วพวกเขาเหล่านั้นก็ไม่สามารถควบคุมตัวเองได้ ในที่สุดพวกเขาจึงก้มลงสujudอย่างพร้อมเพรียงกัน

ชาวกูร็ัยชียังคงต่อต้านการเผยแผ่ของท่านเราะสูลอย่างต่อเนื่องด้วยวิธีที่หลากหลาย การทรมาน การกดขี่ การข่มขู่ และการล่อลวง ทว่าสิ่งดังกล่าวกลับทำให้มุสลิมยึดมั่นในศาสนาอิสลามมากยิ่งขึ้น และจำนวนของผู้ศรัทธาก็เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ต่อมาชาวกูร็ัยชียได้ใช้วิธีการใหม่ในการต่อต้านอิสลามคือการเขียนข้อตกลง ซึ่งทุกคนได้ลงนามและนำไปแขวนไว้ภายในกะบะฮ์ โดยมีข้อตกลงว่าจะคว่ำบาตรมุสลิมและเผ่าฮาซิมในทุก ๆ ด้าน ดังนั้นจึงไม่มีการค้าขาย ไม่มีการแต่งงาน ไม่มีการช่วยเหลือ และไม่มีการปฏิสัมพันธ์ใด ๆ กับบรรดามุสลิมและเผ่าฮาซิม

บรรดามุสลิมจึงจำเป็นต้องออกจากมักกะฮ์ไปยังหุบเขาแห่งหนึ่งที่เรียกว่าฮิบบอนญอลิบ ฌ ที่นั่น บรรดามุสลิมต้องพบกับความยากลำบากอย่างแสนสาหัส ต้องเผชิญกับความหิว

โหยและความทุกข์ยากหลายรูปแบบ บรรดาผู้ที่มีความสามารถก็ได้ใช้จ่ายส่วนมากจากทรัพย์สินของพวกเขา จนกระทั่งท่านหญิงคอดีญะฮ์ เราะฎิยัลลอฮ์อันฮา ได้บริจาคทรัพย์สินของเธอทั้งหมด

โรคภัยต่าง ๆ ได้แพร่กระจายในกลุ่มพวกเขา และส่วนมากจากพวกเขาเกือบถึงแก่ชีวิต ทว่าก็ยังคงยืนหยัดอดทน และไม่มีผู้ใดละทิ้งศาสนา การปิดล้อมเป็นไปอย่างต่อเนื่องเป็นระยะ 3 ปี จนกระทั่งแกนนำกูร์ยซ์บางคนซึ่งมีสายสัมพันธ์ทางเครือญาติกับเผ่าฮาซิมได้ลุกขึ้นฉีกข้อตกลงในการคว่ำบาตร และได้ประกาศการกระทำดังกล่าวต่อสาธารณชน

ครั้งเมื่อพวกเขาได้นำเอาแผ่นดินที่ข้อตกลงออกมา ก็พบว่าถูกปลวกกัดกินเสียแล้ว เหลือเพียงสำนวนที่ว่า “ด้วยพระนามของพระองค์ท่าน โอ้อัลลอฮ์” วิกฤติต่าง ๆ ก็คลี่คลายลง บรรดามุสลิมและเผ่าฮาซิมก็กลับไปยังมีกะฮ์ฮ์อีกครั้ง ทว่าชาวกูร์ยซ์ยังคงยืนกรานในจุดยืนที่ไม่เป็นธรรมของพวกเขาในการต่อต้านบรรดามุสลิม

ปีแห่งความโศกเศร้า

ความเจ็บป่วยอันรุนแรงค่อย ๆ คืบคลานเข้าสู่ร่างกายของอับดุลลิลิฮ์ ซึ่งเป็นลุงของท่าน และยังคงนอนติดเตียงได้ไม่นาน จากนั้นความเจ็บปวดแห่งความตายก็มาประสบแก่เขา ขณะที่ท่านเราะสุลอยู่ใกล้กับศีรษะของเขาโดยที่ท่านปรารถนาให้เขากล่าวคำว่า “ลาอิลลาฮะอิลลัลลอฮ์” ก่อนที่จะจากโลกนี้ไป แต่บรรดาผู้ที่อยู่รอบ ๆ เขาที่เป็นคนชั่วซึ่งนำโดยอับดุลอะฮ์ลต่างได้ห้ามปรามเขาไว้ และกล่าวว่า “ท่านจะยอมทิ้งศาสนาของบรรพบุรุษหรือ? ท่านรังเกียจแนวทางของอับดุลมุลลิลิฮ์หรือ?”

และพวกเขายังคงทำเช่นนั้นต่อไป จนกระทั่งอับดุลลิลิฮ์ได้เสียชีวิตในสภาพที่เป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา ดังนั้นความเสียใจของท่านเราะสุลต่อการเสียชีวิตของคุณลุงจึงมีความทวิคูณ เพราะลุงได้เสียชีวิตโดยไม่ได้รับอิสลาม และถัดจากนั้นประมาณ 2 เดือนท่านหญิงคอดีญะฮ์ก็ได้เสียชีวิตอีก ท่านเราะสุลจึงเสียใจมากต่อการจากไปของเธอ และหลังจากลุงและภรรยาเสียชีวิตท่านเราะสุลก็ถูกกลุ่มชนทำร้ายมากยิ่งขึ้น

การเดินทางสู่ญอฮิฟ

ชาวกุรัยชียังคงอยู่ในการกดขี่และทำร้ายบรรดามุสลิม ท่านเราะสูลจึงคิดที่จะไปยังญอฮิฟ โดยหวังว่าอัลลอฮ์จะทรง ชี้นำพวกเขาให้รับอิสลาม ในขณะที่การไปยังญอฮิฟนั้นมีใช้ เรื่องง่าย เพราะเส้นทางถูกล้อมรอบด้วยภูเขาที่สูงชัน ทว่าการ ต้อนรับของพวกเขาเลวร้ายยิ่ง พวกเขาไม่รับฟังท่าน ยิ่งกว่านั้น ยังยุยงให้เด็ก ๆ รุมขว้างหินใส่ท่าน จนกระทั่งมีเลือดไหลจาก ข้อเท้าทั้งสองของท่าน จากนั้นท่านมุ่งหน้ากลับมักกะฮ์ด้วยความหดหู่และเศร้า

ต่อมาญิบรีลได้มาหาท่านพร้อมกับมะลัก (เทวทูต) ที่ ดูแลภูเขา แล้วญิบรีลก็แจ้งแก่ท่านว่า “แท้จริงอัลลอฮ์ทรงส่ง เทวทูตแห่งภูเขามายังเจ้า เพื่อเจ้าจะให้เขากระทำในสิ่งที่เจ้า ประารถนา” มะลักแห่งภูเขาจึงกล่าวว่า “โอ้มุหัมมัดเอ๋ย หาก เจ้าต้องการ ฉันจะให้ภูเขาทั้งสองลูกนี้ ล้มทับพวกเขา” (หมายถึงสองภูเขาที่ล้อมรอบมักกะฮ์) แล้วท่านเราะสูลก็กล่าว ว่า “ทว่าฉันหวังว่าอัลลอฮ์จะทรงให้มีลูกหลานของพวกเขา ซึ่ง ผู้ที่เคารพภักดีพระองค์โดยไม่นำสิ่งใดมาเป็นภาคี”

และนี่คือส่วนหนึ่งจากความยิ่งใหญ่แห่งความอดทน ของท่าน และความเมตตาที่มีต่อประชาชาติของท่าน แม้ว่า ท่านจะได้รับอันตรายที่ร้ายแรงจากพวกเขาก็ตาม

การผ่าตัดดวงจันทร์

ส่วนหนึ่งในการโต้แย้งที่บรรดาผู้ตั้งภาคีมีต่อท่านเราะฮูลคือ พวกเขาขอให้ท่านแสดงปาฏิหาริย์เพื่อยืนยันในการเป็นศาสนทูตครั้งแล้วครั้งเล่า ครั้งหนึ่งพวกเขาเคยขอให้ท่านแยกดวงจันทร์ออกเป็นสองซีก ท่านจึงวิงวอนขอต่อพระผู้อภิบาลในเรื่องดังกล่าว แล้วพระองค์ก็ให้พวกเขาเห็นดวงจันทร์ในสภาพที่ถูกแยกออกเป็นสองซีก และชาวกุรัยช์ได้เห็นปาฏิหาริย์นี้เป็นเวลานาน ทว่าพวกเขาก็ไม่ศรัทธา ยิ่งกว่านั้นยังกล่าวว่า “มุหัมมัดใช้เวทมนต์กับพวกเรา” แล้วมีชายคนหนึ่งพูดขึ้นว่า “หากเขาใช้เวทมนต์กับพวกท่าน แต่เขาไม่สามารถที่จะใช้กับมนุษย์ทั้งหมด ดังนั้นพวกท่านจงรอผู้ที่กำลังเดินทางมาเถิด ครั้นเมื่อผู้เดินทางบางคนมาถึง พวกเขาก็ได้ถาม พวกเขาต่างตอบว่า ใช่ เราก็มองเห็นเช่นนั้น” ทว่าทั้งที่เป็นเช่นนี้แล้วชาวกุรัยช์ยังยืนกรานในการปฏิเสธศรัทธาต่อไป

อิสรออ์และม็อรอจ

หลังจากที่ท่านเราะฮูลกลับจากเมืองฏอฮิฟและสิ่งที่ท่านได้ประสบ ณ ที่นั่น และภายหลังจากการเสียชีวิตของอับูฏอเล็บ แล้วติดตามด้วยการเสียชีวิตของท่านหญิงคอ

ตีญะฮ์ เราะฮ์ฎียัลลอฮูอันฮา และพร้อมกันนั้นชาวกุรัยชได้เพิ่มความรุนแรงในการทำร้ายบรรดามุสลิม ความกังวลอันมากมายจึงถาโถมเข้ามาในหัวใจของท่าน แล้วการปลอบประโลมจากพระผู้อภิบาลของท่านก็ได้มาถึง

แล้วในคืนหนึ่งขณะที่ท่านกำลังนอนหลับ ญิบรีลได้มายังท่านพร้อมกับบุรอก ซึ่งเป็นสัตว์ที่มีลักษณะคล้ายม้า มีปีกสองข้าง และวิ่งเร็วราวสายฟ้า ญิบรีลให้ท่านขี่บุรอก จากนั้นพาท่านเดินทางไปยังมัสญิดอักศอ ณ แผ่นดินปาเลสไตน์ จากนั้นก็ได้พาท่านขึ้นสู่ชั้นฟ้า และท่านได้พบเห็นสิ่งต่าง ๆ มากมายจากสัญญาณแห่งพระผู้อภิบาล และในชั้นฟ้าถูกบัญญัติการละหมาด 5 เวลาให้แก่ท่าน แล้วท่านก็กลับไปยังมักกะฮ์ในคืนนั้นด้วยความเบิกบานและศรัทธาที่มั่นคง

อัลลอฮ์ตรัสถึงเหตุการณ์ครั้งนี้ว่า

﴿سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَىٰ بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ

السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾

“มหาบริสุทธิ์แต่ผู้ทรงนำพาบ่าวของพระองค์เดินทางในยามค่ำคืนจากมัสญิดหะรออมไปยังมัสญิดอักศอ ซึ่งเราได้ประทาน

ความจำเริญรอบบริเวณนั้นไว้ เพื่อที่เราจะได้แสดงให้เห็น บางส่วนจากสัญญาณของเรา แท้จริงพระองค์ทรงเป็นผู้ทรงได้ยินอีกทั้งยังทรงเห็น” (อัลอิสรอ์ : 1)

เมื่อยามเข้ามาถึงท่านเราะสูลได้ไปยังกะบะฮ์ และเล่าให้ผู้คนฟังถึงสิ่งที่เกิดขึ้นกับท่าน บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจึงเพิ่มการปฏิเสธและการเยาะเย้ยมากยิ่งขึ้น ต่อมาบางคนที่อยู่ในที่นั้นได้ขอให้ท่านอธิบายถึงลักษณะของบัยตุลมักดิส (มัสญิดอັคศอ) ทั้งนี้เพื่อให้ท่านจมนุ่ม แต่ท่านกลับอธิบายแก่พวกเขาอย่างละเอียด บรรดาผู้ตั้งภาคีเหล่านั้นก็ยังไม่เพียงพอกับคำถามเหล่านี้ ทว่าพวกเขากล่าวว่า “เราต้องการหลักฐานอื่นอีก” ท่านจึงกล่าวว่า “ระหว่างทางฉันได้พบคาราวานที่มุ่งหน้าสู่มักกะฮ์” แล้วท่านได้แจกแจงแก่พวกเขาถึงจำนวนอูฐและเวลาที่มาถึง และเหตุการณ์นั้นก็เป็จริงตามที่ท่านบอก ทว่าบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธายังคงหลงผิดอยู่ในการปฏิเสธและดื้อรั้น

ในยามเช้าของค่ำคืนที่ท่านขึ้นสู่ชั้นฟ้า ญิบรีลได้มาหาและสอนวิธีการละหมาดแก่ท่าน และเวลาของการละหมาด 5 เวลา และก่อนหน้านั้นการละหมาดมีเพียง 2 ร็อกอะฮ์ในยามเช้า และ 2 ร็อกอะฮ์ในยามเย็น

ในช่วงเวลาดังกล่าวท่านเราะสูลได้จำกัดการเรียกร้องเชิญชวนเฉพาะผู้ที่เดินทางมายังมักกะฮ์เท่านั้น และหลังจากที่ชาวกุรัยชียื่นกรานในการปฏิเสธสังฆกรรม ท่านก็ได้ไปพบปะผู้คนตามที่พักและสถานที่ค้าขายของพวกเขา เพื่อนำเสนออิสลามแก่พวกเขา และขณะเดียวกันอับดุลอะฮ์บ์ก็จะติดตามและคอยเตือนผู้คนให้ออกห่างจากท่าน และออกห่างจากคำสอนของท่าน

ครั้งหนึ่งท่านได้พบกับกลุ่มคนจากเมืองมะดีนะฮ์ ท่านได้เรียกร้องเชิญชวนพวกเขา แล้วพวกเขาก็รับฟัง และตกลงพร้อมใจกันที่จะปฏิบัติตามและศรัทธาต่อท่าน

ชาวเมืองมะดีนะฮ์เคยได้ยินจากชาวยิวมาก่อนว่าจะมีนบีท่านหนึ่งถูกส่งมา และเวลาที่ใกล้เข้ามาแล้ว ครั้นเมื่อท่านได้เรียกร้องเชิญชวน พวกเขาจึงรู้ว่านี่คือนบีที่ชาวยิวกล่าวถึง แล้วพวกเขาก็รีบเข้ารับอิสลาม และพวกเขากล่าวว่า “ชาวยิวจะต้องไม่รับอิสลามก่อนพวกเรา” พวกเขาทั้งหมดมีจำนวน 6 คน

และในปีถัดมา มีชาวเมืองมะดีนะฮ์ จำนวน 12 คน ได้เดินทางมายังมักกะฮ์ แล้วพวกเขาได้พบกับท่านเราะสูล ท่านจึงสอนอิสลามแก่พวกเขา และเมื่อพวกเขากลับไปยังมะดี

นะฮ์ ท่านก็ได้ส่งมุศอับ บิน อุมัยร์ ไปพร้อมกับพวกเขา เพื่อสอนอัลกุรอานและแจกแจงแก่พวกเขาซึ่งบทบัญญัติของศาสนา และมุศอับ บิน อุมัยร์ สามารถสร้างการยอมรับในสังคมเมืองมะดีนะฮ์ได้ ด้วยความช่วยเหลือของอัลลอฮ์

ครั้นเมื่อเขากลับมายังมักกะฮ์หลังจาก 1 ปี มีชาวเมืองมะดีนะฮ์ติดตามเขามาเป็นผู้ชายจำนวน 72 คน และเป็นผู้หญิงอีก 2 คน ท่านเราะสูลได้พบกับพวกเขา แล้วพวกเขาก็ได้ให้สัญญาว่าจะสนับสนุนศาสนาของท่าน และพร้อมปฏิบัติตามคำสั่ง จากนั้นพวกเขาได้กลับสู่เมืองมะดีนะฮ์

สถานที่มั่นแห่งใหม่ของการเผยแผ่อิสลาม

เมืองมะดีนะฮ์ได้กลายเป็นที่พักพิงอันปลอดภัยสำหรับศัจธรรมและผู้ที่ยึดมั่นในศัจธรรม บรรดามุสลิมเริ่มอพยพไปยังเมืองมะดีนะฮ์ แต่ชาวกุรัยช์มุ่งมั่นอย่างแน่วแน่ที่จะขัดขวางการอพยพของมุสลิม ผู้ที่อพยพบางส่วนต้องพบกับการทำร้ายและการทรมานหลากหลายรูปแบบ

ปรากฏว่าบรรดามุสลิมอพยพกันอย่างลับ ๆ เพราะกลัวชาวกุรัยช์ ส่วนอบูบักร อัศคีดีติก ได้ขออนุญาตจากท่านเราะสูลเพื่อจะอพยพ ท่านจึงพูดกับอบูบักรว่า “อย่าได้รีบร้อน

บางที่อัลลอฮ์อาจให้ท่านมีเพื่อนร่วมทาง” จนกระทั่งมุสลิมส่วนใหญ่ต่างก็ได้อพยพออกไป

เมื่อชาวกุรัยช์เห็นการอพยพของบรรดามุสลิมและการรวมตัวของพวกเขาที่เมืองมะดีนะฮ์ และพวกเขากลัวว่าสถานะของท่านเราะสูลและการเผยแผ่ของท่านจะสูงส่ง ความบ้ำคลั่งก็ได้ปกคลุมพวกเขา พวกเขาจึงปรึกษากันแล้วก็เห็นพ้องกันว่าให้สังหารท่านเราะสูล และอับดุลอะฮ์ลก็ได้พูดขึ้นว่า “ฉันมีความเห็นให้มอบดาบแก่บรรดาหนุ่มฉกรรจ์จากทุกเผ่าคนละเล่ม แล้วให้พวกเขาล้อมมุหัมมัดและพินเขาอย่างพร้อมเพรียงกัน เพื่อให้การรับผิดชอบเกี่ยวกับสินไหมถูกกระจายไปยังทุกเผ่า หลังจากนั้นเผ่าฮาซิมก็ไม่สามารถเรียกร้องจากใครได้เลยได้ แต่อัลลอฮ์ทรงให้ท่านเราะสูลรับรู้ถึงแผนการนี้ ท่านจึงได้ตกลงกับอบูบักร์ที่จะอพยพหลังจากที่อัลลอฮ์ทรงอนุญาตแก่ท่าน

และในคืนนั้นท่านเราะสูลได้ขอให้อะลี บินอับฏอลิบ มานอนแทนที่ของท่าน ทั้งนี้เพื่อให้พวกเขาคิดว่าท่านยังคงอยู่ในบ้าน บรรดาผู้ที่วางแผนการได้มาถึงและล้อมบ้านไว้ และพวกเขาได้เห็นอะลีนอนอยู่บนที่นอน พวกเขาเลยคิดว่าเป็นท่าน พวกเขาจึงรอคอยให้ท่านออกมา เพื่อที่จะจู่

โจมและสังหาร ท่านเราะสูลได้ออกจากบ้านขณะที่พวกเขา ล้อมอยู่ แล้วท่านก็ได้ไปรยดินลงบนศีรษะของพวกเขา อัลลอฮ์ ทรงทำให้พวกเขาตาบอดโดยมองไม่เห็นเลย และท่านได้มุ่งหน้าไปยังอูบู้กร แล้วทั้งสองก็ออกเดินทางพร้อมกันโดยมุ่งหน้าไปยังเมืองมะดีนะฮ์ และทั้งสองได้ไปหลบซ่อนอยู่ในถ้ำซุร

ส่วนชาวกูรัยช์ยังคงให้ชายฉกรรจ์เหล่านั้นเฝ้ารออยู่ จนถึงยามเช้า ครั้นเมื่อยามเช้ามาถึง อะลียก็ลุกขึ้นมาจากที่นอนของท่านเราะสูล พวกเขาจึงรู้ว่าถูกหลอก และได้ถามอะลียเกี่ยวกับท่าน แต่อะลียไม่บอกอะไรแก่พวกเขาเลย พวกเขาจึงทำร้ายและลากเขาไป แต่ก็ไม่ได้ผล

จากนั้นชาวกูรัยช์ได้ส่งคนไปทั่วสารทิศเพื่อตามล่า และเสนอรางวัลเป็นอูฐตัวเมียจำนวน 100 ตัว สำหรับผู้ที่นำตัวท่านเราะสูลมาได้ ไม่ว่าจะมีชีวิตหรือเป็นศพก็ตาม และการตามล่าก็ได้มาถึงปากถ้ำที่ท่านและสหายของท่านหลบซ่อนอยู่ หากคนหนึ่งคนใดมองลงไปที่เท้าของตัวเองก็ย่อมเห็นบุคคลทั้งสอง

อูบู้กรมีความกังวลต่อความปลอดภัยของท่านเราะสูลเป็นอย่างมาก ท่านจึงปลอมใจอูบู้กรว่า “อูบู้กรเอ๋ย ท่านคิดอย่างไรกับคนสองคนซึ่งอัลลอฮ์เป็นที่สามจากพวกเขา

อย่าวิตกเลย แท้จริงอัลลอฮ์ทรงอยู่กับเรา” ท่านเราะสูลและอบูบักร์ได้พำนักอยู่ในถ้ำเป็นเวลา 3 วัน แต่พวกเขาทั้งสองไม่เห็นท่านและสหายของท่าน จากนั้นทั้งสองก็เดินทางต่อไปยังเมืองมะดีนะฮ์ ขณะที่เส้นทางยาวไกลและแดดร้อนจัด

ในช่วงเย็นของวันที่สอง ทั้งสองได้ผ่านกระโจมของหญิงคนหนึ่งชื่อว่าอุมมุมะบัต ทั้งสองจึงขออาหารและน้ำดื่มจากเธอ แต่เธอไม่มีอะไรที่จะให้ นอกจากกะผอมตัวหนึ่งที่อ่อนแรงจนไม่สามารถเล็มหญ้าไม่ได้ และไม่มีน้ำนมเลยแม้แต่หยดเดียว ท่านเราะสูลจึงเข้าไปลูบเต้านมของกะ แล้วน้ำนมก็ไหลออกมา ท่านรีดนมจนเต็มภาชนะใหญ่ โดยที่อุมมุมะบัตยืนตะลึงกับสิ่งที่เห็น แล้วทุกคนดื่มจนอิ่ม และท่านได้รีดนมอีกครั้งจนเต็มภาชนะ และทิ้งไว้ให้อุมมุมะบัต แล้วก็เดินทางต่อไป

ชาวเมืองมะดีนะฮ์ต่างรอคอยการมาของท่าน และทุกวันที่พวกเขาจะออกไปรอที่นอกเมือง ต่อมาเมื่อวันที่ท่านมาถึงผู้คนต่างออกมาต้อนรับด้วยความดีใจและอบอุ่น และท่านพำนักที่กุบอาฮ์ซึ่งเป็นชานเมืองมะดีนะฮ์ 4 วัน และได้สร้างมัสญิดกุบอาฮ์ ซึ่งเป็นมัสญิดแห่งแรกในอิสลาม

ในวันที่ทำ ท่านได้เดินทางเข้าสู่เมืองมะดีนะฮ์ ขณะที่ชาวอันศอรต่างแย่งกันขอเป็นเจ้าภาพในการต้อนรับท่าน ทุก

คนจับบังเหียนอูฐของท่าน ท่านจึงขอบคุณพวกเขาและกล่าวว่า “ปล่อยมันเถิด เพราะมันถูกบัญชาแล้ว” เมื่ออูฐได้มาถึงจุดที่อัลลอฮ์ทรงบัญชา มันก็ได้คุกเข่าลง และท่านก็ยังไม่ลงจากอูฐ จากนั้นอูฐก็ลุกขึ้นและเดินไปเล็กน้อย แล้วก็วกกลับมาแล้วคุกเข่าลงที่เดิม ท่านจึงลงมา และนั่นคือสถานที่ตั้งมัสญิดอันนะบะวีย์ และท่านได้พำนักที่บ้านของอับูอัยยูบ อัลอันศอริย์

ส่วนอะลี บิน อปีฏอลิบ ยังคงอยู่ที่มักกะฮ์อีก 3 วัน เพื่อทำการคืนทรัพย์สินหรือสิ่งที่ถูกฝากไว้กับท่านเราะสุลให้คืนเจ้าของ จากนั้นก็ได้เดินทางสู่เมืองมะดีนะฮ์ และไปทันท่านเราะสุลที่กุบอาฮ์

ท่านเราะสุลขณะที่อยู่ในเมืองมะดีนะฮ์

ท่านเราะสุลได้สร้างมัสญิด ณ สถานที่ที่อูฐคุกเข่าลง หลังจากที่ท่านได้ซื้อจากเจ้าของ ท่านได้สร้างความเป็นพี่น้องระหว่างมุฮาญีรีนคือผู้ที่อพยพมาจากมักกะฮ์ กับชาวอันศอรคือชาวเมืองมะดีนะฮ์ที่ให้การช่วยเหลือแก่ผู้ที่อพยพ โดยให้ชาวอันศอรแต่ละคนมีพี่น้องจากมุฮาญีรีนหนึ่งคน และให้มีหุ้นส่วนกันในทรัพย์สิน ชาวมุฮาญีรีนและชาวอันศอรได้เริ่ม

ทำงานร่วมกัน และความผูกพันฉันพี่น้องระหว่างพวกเขาก็แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น

ชาวกูรัยช์มีปฏิสัมพันธ์กับชาวอิวมะดีนะฮ์ พวกเขาจึงพยายามใช้ช่องทางชาวอิวมาเพื่อก่อความวุ่นวายและความแตกแยกในกลุ่มมุสลิม ขณะเดียวกันชาวกูรัยช์ยังได้อาฆาตและข่มขู่ว่าจะกำจัดบรรดามุสลิม ด้วยเหตุนี้อันตรายจึงห้อมล้อมบรรดามุสลิมจากทั้งภายในและภายนอก จนถึงขั้นที่ว่าบรรดาสาวกของท่านไม่สามารถนอนหลับได้ในยามค่ำคืน นอกจากจะต้องพกพาอาวุธติดตัว และในสภาวะที่ลำบากเช่นนี้อัลลอฮ์ก็ได้อนุญาตให้สู้รบได้ ท่านเราะสูลจึงเริ่มจัดตั้งกองกำลังทหารเพื่อสอดแนมความเคลื่อนไหวของฝ่ายศัตรู และในทำนองเดียวกันยังมีการสกัดขบวนการวานสินค้าของกูรัยช์ เพื่อกดดันพวกเขาและให้รับรู้ถึงความเข้มแข็งของมุสลิม จนกว่าพวกเขาจะสร้างสันติภาพและปล่อยอภัยให้มุสลิมมีอิสระในการเผยแผ่อิสลาม และนำอิสลามมาปฏิบัติ เช่นเดียวกันท่านเราะสูลยังได้ทำสนธิสัญญาต่าง ๆ และเป็นพันธมิตรกับบางเผ่า

สมรรถุมิบะดร์ครั้งยิ่งใหญ่

ครั้งหนึ่งท่านเราะฮูสูลตั้งใจที่จะสกัดการรวานสินค้าของกัรัยซฺที่กำลังกลับจากซีเรีย ท่านจึงออกไปพร้อมกับจำนวน 313 คน และไม่พาหนะใด ๆ นอกจากม้า 2 ตัว และอูฐ 70 ตัวเท่านั้น ขณะที่การรวานสินค้าของกัรัยซฺมีอูฐ 1,000 ตัว ซึ่งนำโดยอูฐซุฟยาน และมีผู้คุ้มกัน 40 คน ทว่าอูฐซุฟยานทราบข่าวว่าจะมุสลิมออกมาสกัด เขาจึงแจ้งข่าวไปยังมักกะฮ์เพื่อขอความช่วยเหลือ และเขาได้เปลี่ยนเส้นทาง ด้วยเหตุนี้ มุสลิมจึงไม่พบการรวาน ส่วนฝ่ายกัรัยซฺกลับยกทัพมาเป็นกองทัพขนาดใหญ่มีนักรบ 1,000 คน แต่อูฐซุฟยานได้ส่งคนไปแจ้งแก่พวกเขาว่าการรวานสินค้าปลอดภัยแล้ว และก็ขอให้กองทัพกัรัยซฺเดินทางกลับมักกะฮ์ ทว่าอูฐฮัลปฎิเศรที่จะถอยทัพกลับและยังคงเดินทางต่อไป

เมื่อท่านเราะฮูสูลทราบข่าวการยกทัพออกมาของชาวกัรัยซฺ ท่านจึงปรึกษากับบรรดาสาวก ทุกคนเห็นพ้องกันว่าให้เผชิญหน้าและสู้รบกับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา และในเช้าวันที่ 17 เดือนเราะมะฎอน ปีที่ 2 หลังจากการอพยพ ทั้งสองฝ่ายได้เผชิญหน้ากัน และสู้รบอย่างหนักหน่วง สมรภูมิจบลงด้วยชัยชนะของมุสลิม โดยมีผู้พลีชีพ (ชะฮีด) จำนวน 14 คน ส่วนฝ่าย

ผู้ปฏิเสธศรัทธาถูกสังหารจำนวน 70 คน และถูกจับเป็นเชลยอีกจำนวน 70 คน

ในช่วงที่สมรภูมิบะดร์กำลังดำเนินอยู่นั้น รุก็อยยะฮ์ บุตรีของท่านเราะฮะสุล ซึ่งเป็นภรรยาของอุษมาน บิน อัฟฟาน ได้ถึงแก่กรรมที่เมืองมะดีนะฮ์ อุษมานจึงไม่ได้ออกไปร่วมสมรภูมิครั้งนี้ เนื่องจากท่านเราะฮะสุลขอให้เขาอยู่ดูแลภรรยาที่กำลังป่วย และหลังจากที่เสร็จสิ้นสมรภูมิบะดร์แล้ว ท่านได้แต่งงานกับบุตรีอีกคนให้แก่อุษมาน คืออุมมุกุลซุม ด้วยเหตุนี้เองอุษมานจึงได้รับฉายาว่า “ซุนนุรียน์” (เจ้าของรัศมีสองดวง) เพราะเขาได้แต่งงานกับบุตรีของท่านเราะฮะสุลถึงสองคน

หลังสมรภูมิบะดร์มุสลิมต่างกลับสู่เมืองมะดีนะฮ์ด้วยความปิติยินดีต่อชัยชนะซึ่งอัลลอฮ์ทรงมอบให้ และพร้อมกันนั้นยังมีเชลยศึกและทรัพย์สินเชลย ส่วนเชลยศึกบางคนขอไถ่ตัวเอง บางคนได้รับการปล่อยตัวโดยไม่ต้องไถ่ บางคนไถ่ตัวเองด้วยการสอนการอ่านและการเขียนแก่เยาวชนมุสลิมจำนวน 10 คน

สมรภูมิอุหุด

สมรภูมิมุฮุทเกิดขึ้นระหว่างบรรดามุสลิมกับผู้ปฏิเสธศรัทธาชาวมักกะฮ์หนึ่งปีให้หลังหลังจากสมรภูมิบะดร์ เนื่องจากผู้ปฏิเสธศรัทธาชาวมักกะฮ์ตั้งใจที่จะแก้แค้นหลังจากพ่ายแพ้ในสมรภูมิบะดร์ พวกเขาจึงยกกองทัพออกมาด้วยจำนวนนักรบ 3,000 คน ส่วนฝ่ายมุสลิมมีจำนวน 700 คน ในช่วงแรกของการสู้รบนั้นมุสลิมเป็นฝ่ายชนะและสามารถขับไล่ศัตรูได้ จนผู้ปฏิเสธศรัทธาหนีกลับไปทางมักกะฮ์ แต่ต่อมาพวกเขาได้ย้อนกลับมาและโจมตีมุสลิมจากทางด้านภูเขาอุหุด เนื่องจากพลธนูไม่ปฏิบัติตามแผนที่ท่านเราะสูลได้วางไว้ และได้ลงจากภูเขาที่พวกเขาประจำการอยู่เพื่อเก็บทรัพย์สินเชลย จากนั้นสถานการณ์พลิกผันจนฝ่ายผู้ปฏิเสธศรัทธาเป็นฝ่ายได้เปรียบในสมรภูมิดังนี้

สมรภูมิต้อนตัก

หลังจากสมรภูมิมุฮุท มีกลุ่มหนึ่งจากชาวยิวได้เดินทางไปยังชาวมักกะฮ์ และยังสามารถให้พวกเขายกทัพไปโจมตีมุสลิมในเมืองมะดีนะฮ์ และสัญญาว่าจะให้การสนับสนุนชาวมักกะฮ์จึงตอบรับ และชาวยิวยังได้ยุยงเผ่าอื่น ๆ อีกเพื่อให้ร่วมโจมตีมุสลิม พวกเขาเหล่านั้นก็ต่างตอบรับ บรรดาผู้ปฏิเสธ

ศรัทธาได้มุ่งหน้าสู่มะดีนะฮ์จากทุกทิศ จนกระทั่งมีนักรบประมาณ 1,000 คน ได้มาปิดล้อมเมืองมะดีนะฮ์

ท่านเราะสุลได้ทราบถึงความเคลื่อนไหวของศัตรู ท่านจึงปรึกษากับบรรดาสาวก โดยซัลมาน อัลฟารีซี ได้เสนอความเห็นให้ขุดคูเมือง (ค็อนดัก) รอบ ๆ ในด้านที่ไม่มีภูเขา บรรดามุสลิมต่างร่วมแรงร่วมใจกันขุดคูเมืองจนแล้วเสร็จอย่างรวดเร็ว ฝ่ายผู้ปฏิเสธศรัทธาต้องตั้งค่ายอยู่นอกเมืองเป็นเวลาประมาณ 1 เดือน ไม่สามารถข้ามคูเมืองเข้าไปได้

จากนั้นอัลลอฮ์ได้ส่งพายุอันรุนแรงไปยังฝ่ายศัตรู จนที่พำนักของพวกเขาถูกทำลาย พวกเขาจึงเกิดความหวาดกลัว และถอนทัพกลับไปอย่างรวดเร็ว อัลลอฮ์ทรงทำลายกลุ่มพันธมิตรเหล่านั้นด้วยพระองค์เอง และทรงช่วยเหลือมุสลิมให้ได้รับชัยชนะ

การพิชิตนครมักกะฮ์

ในปีที่ 8 หลังจากการอพยพ ท่านเราะสุลตัดสินใจทำการต่อสู้กับชาวมักกะฮ์เพื่อพิชิตเมืองมักกะฮ์ ท่านได้ออกเดินทางในวันที่ 10 เดือนเราะมะฎอน พร้อมด้วยนักรบจำนวน 10,000 คน และท่านได้เข้ามักกะฮ์โดยไม่มี การสู้รบ เนื่องจาก

ชาวกูร็ัยซียอมจำนน อัลลอฮ์ทรงช่วยเหลือให้มุสลิมได้รับชัยชนะ และท่านเราะสูลก็ได้มุ่งหน้าไปยังมัสญิดหะรอม แล้วกล่าวฟรอบกะบะฮ์ จากนั้นก็ละหมาดสองร็อกอะฮ์ภายในกะบะฮ์

ในเวลาต่อมาท่านได้ทำลายรูปปั้นทั้งหมดที่อยู่ภายในและรอบกะบะฮ์ จากนั้นท่านก็ยืนที่ประตูกะบะฮ์ ขณะที่ชาวกูร็ัยซียืนอยู่เบื้องล่างรอคอยคำตัดสินว่าพวกเขาจะถูกปฏิบัติอย่างไร แล้วท่านก็กล่าวว่า “ชาวกูร็ัยซเอย พวกท่านคิดว่าฉันจะปฏิบัติต่อพวกท่านอย่างไร?” พวกเขาตอบว่า “ท่านจะทำในสิ่งที่ดี” เพราะท่านเป็นพี่น้องที่ใจบุญ และเป็นลูกชายของพี่น้องที่ใจบุญ” ท่านกล่าวว่า “จงไปเถิด เพราะพวกท่านเป็นอิสระแล้ว”

ท่านเราะสูลถูกยกเป็นตัวอย่างที่ยิ่งใหญ่แห่งการให้อภัยแก่ศัตรูที่เคยก่อความเดือดร้อนและทรมานสาวกของท่าน และขับไล่ท่านออกจากบ้านเกิด หลังจากการพิชิตนครมักกะฮ์ ผู้คนต่างได้เข้าสู่ศาสนาของอัลลอฮ์เป็นกลุ่ม ๆ ต่อมาในปีที่ 10 หลังจากการอพยพ ท่านเราะสูลได้ประกอบพิธีหัจญ์ ซึ่งเป็นหัจญ์ครั้งเดียวของท่าน โดยมีผู้ทำหัจญ์พร้อมกับท่านมากกว่า

100,000 คน และหลังจากเสร็จพิธีหัจญ์ท่านได้กลับสู่นครมะดีนะฮ์

คณะผู้แทนและการส่งสารถึงบรรดากษัตริย์

กิจการของท่านเราะสุลเป็นที่ประจักษ์ และการเผยแผ่อิสลามได้แพร่หลายออกไป จึงเริ่มมีคณะผู้แทนจากทั่วสารทิศเดินทางมายังเมืองมะดีนะฮ์เพื่อประกาศการเข้ารับอิสลาม เช่นเดียวกันท่านยังได้ส่งสารถึงบรรดากษัตริย์และบรรดาเจ้าเมืองเพื่อเรียกร้องเชิญชวนสู่อิสลาม บางคนตอบรับและศรัทธา บางคนตอบกลับอย่างสุภาพพร้อมส่งของกำนัลแต่ยังไม่เข้ารับอิสลาม บางคนโกรธและฉีกสารของท่าน เช่นการกระทำของกิสรอผู้เป็นกษัตริย์แห่งเปอร์เซียที่ได้ฉีกสารของท่าน ท่านจึงวิงวอนขอโดยการสาปแช่งว่า

“โอ้อัลลอฮ์โปรดทำลายอาณาจักรของเขาเถิด” จากนั้นไม่นานลูกชายของเขาก็ได้ก่อบฏสังหารเขา และยึดอำนาจปกครอง

ส่วนมุเกากิสผู้เป็นกษัตริย์แห่งอียิปต์ แม้ยังไม่เข้ารับอิสลาม ทว่าเขาให้เกียรติแก่ทูตของท่านเราะสุลและได้ส่งของกำนัลมายังท่าน และเช่นเดียวกันกัยเซอร์จักรพรรดิแห่งโรมัน ซึ่งได้ตอบสารของท่านอย่างสุภาพ ให้เกียรติแก่ทูตของท่าน และได้ส่งของกำนัลมายังท่าน

ส่วนมุนชิร บิน ซาวา ผู้ปกครองแห่งบาร์เรน เมื่อได้รับสารของท่าน เขาได้อ่านให้ประชาชนฟัง บางส่วนเข้ารับอิสลาม และบางส่วนก็ปฏิเสธ

การเสียชีวิตของท่านเราะสุล

หลังจากกลับจากพิธีหัจญ์ประมาณสองเดือนครึ่ง ท่านเริ่มมีอาการเจ็บป่วย และอาการหนักขึ้นวันแล้ววันเล่า ครั้นเมื่อท่านไม่สามารถออกมานำละหมาดแก่ประชาชนได้ ท่านจึงมอบหมายให้อุบัยกร อัศศิดดีก ทำหน้าที่นำละหมาดแทน

ในวันจันทร์ที่ 12 เดือนเราะบิอุลเอาวัล ปีที่ 11 แห่งการอพยพ ท่านได้จากโลกนี้ไปสู่บรรดาสหายที่อยู่ชั้นสูงสุด ขณะที่ท่านมีอายุ 63 ปีบริบูรณ์

บรรดาสาวกทราบข่าวการเสียชีวิตของท่าน พวกเขาต่างตกตะลึงและไม่เชื่อในสิ่งที่ได้ยิน จนกระทั่งอุบัยกร อัศศิดดีก ได้ลุกขึ้นแล้วกล่าวคำเทศนาเพื่อปลอบประโลมและชี้แจงว่าท่านเราะสุลเป็นมนุษย์ ย่อมต้องเสียชีวิตเหมือนคนอื่น ๆ จากนั้นพวกเขาก็สงบลง ร่างของท่านเราะสุลได้รับการ

อาบน้ำอย่างสมบูรณ์ ถูกห่อ และถูกฝังไว้ในห้องของภรรยา คือท่านหญิงอาอิชะฮ์

ท่านใช้ชีวิตในนครมักกะฮ์เป็นระยะเวลา 40 ปีก่อน การเป็นศาสนทูต และอีก 13 ปีหลังจากเป็นศาสนทูต และอพยพไปพำนักอยู่เมืองมะดีนะฮ์เป็นระยะเวลาอีก 10 ปี

คุณลักษณะทางด้านสรีระของท่านเราะสุล

ท่านเราะสุลมีรูปร่างที่สมส่วน ไม่สูงเกินไป ไม่ได้ย่ำไหล่กว้าง อวัยวะส่วนต่าง ๆ มีความสมดุล ออกผาย มีใบหน้าอันงดงาม ผิวขาวผ่อง มีสีแดงระเรื่อ ใบหน้ากลม ดวงตาคมเข้ม จมูกเรียว ริมฝีปากงดงาม เคราดก มีกลิ่นกายหอม และผิวสัมผัสที่นิ่มนวล อนัส บิน มาลิก ได้กล่าวเกี่ยวกับท่านว่า

ما شممت عنبراً، ولا مسكاً، ولا شيئاً أطيب من ريح
رسول الله ﷺ، ولا لامست يدي شيئاً قطُّ أَلين ملمساً
من يد رسول الله ﷺ

“ฉันไม่เคยดมกลิ่นอำพัน กลิ่นชะมดเชียง และกลิ่นใด ๆ ที่หอมยิ่งไปกว่ากลิ่นของท่านเราะสุล และมือของฉันไม่เคยสัมผัสสิ่งใดที่นิ่มนวลยิ่งไปกว่ามือของท่านเราะสุล”

ท่านเป็นผู้ที่มีใบหน้าเบิกบาน ยิ้มแย้มยิ้มอยู่เสมอ
เสียงไพเราะ และพูดน้อย อนัส บิน มาลิก ยังกล่าวถึงท่านว่า

كان أحسن الناس، وكان أجود الناس، وكان أشجع الناس

“ท่านเราะสุลเป็นผู้ที่งดงามยิ่ง เป็นผู้ที่ใจกว้างที่สุด และเป็นผู้
ที่กล้าหาญที่สุด”

บางส่วนของอุปนิสัยของท่านเราะสุล

ท่านเราะสุลเป็นผู้ที่กล้าหาญที่สุดจากมวลมนุษย์ อะ
ลีย์ บิน อับดุลลิบ กล่าวว่า “พวกเราเคยยื่นกำบังแก่ท่านเราะ
สุล เมื่อการสู้รบได้ทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น และทั้งสองฝ่าย
ได้เผชิญหน้ากัน”

และท่านยังเป็นผู้ที่ใจกว้างเป็นอย่างยิ่ง สิ่งใดที่ท่าน
ถูกร้องขอ ท่านไม่เคยปฏิเสธ เป็นผู้ที่สุขุม ไม่เคยแก้แค้นเพื่อ
ตัวเอง และไม่โกรธเพราะเรื่องส่วนตัว นอกจากเมื่อสิ่ง
ที่อัลลอฮ์ทรงห้ามถูกละเมิดเท่านั้น เมื่อนั้นท่านก็จะลงโทษเพื่อ
อัลลอฮ์

สำหรับท่านแล้ว ผู้ที่เป็นญาติและมีใช้ญาติ ผู้ที่
เข้มแข็งและผู้ที่ยอ่อนแอ ทุกคนมีความเท่าเทียมกันในสิทธิอัน
ชอบธรรม ท่านได้เน้นย้ำว่าไม่มีคนใดประเสริฐกว่าคนอื่น ๆ

นอกจากด้วยความยำเกรงเท่านั้น และมนุษย์ทุกคนเท่าเทียมกัน และสาเหตุแห่งความพินาศของประชาชาติก่อนหน้านี้คือ หากคนขโมยมาจากตระกูลที่มีเกียรติ พวกเขาจะถูกปล่อยโดยไม่ลงโทษ แต่หากคนขโมยเป็นคนอ่อนแอ พวกเขาจะถูกลงโทษ และท่านยังได้กล่าวไว้ว่า

والله لو أن فاطمة بنت محمد سرقت لقطعت يدها

“ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ หากฟาฏิมะฮ์บุตรีของมุหัมมัดได้ขโมย
แน่นอนฉันก็จะตัดมือของเธอ”

ท่านไม่เคยตำหนิอาหารเลย หากชอบท่านก็จะรับประทาน และหากไม่ชอบก็จะไม่รับประทาน บางครั้งเป็นเวลาหนึ่งถึงสองเดือนที่คนในครอบครัวของท่านไม่มีการจุดไฟปรุงอาหารเลย อาหารของพวกเขาามีเพียงอินทผลัมและน้ำเท่านั้น ท่านเคยเอาก้อนหินหนึ่งหรือสองก้อนผูกกับหน้าท้องเพื่อบรรเทาความหิว ท่านซ่อมรองเท้าและปะเสื้อผ้านด้วยตนเอง ช่วยงานภายในบ้าน เยี่ยมผู้ป่วย เป็นผู้ที่อ่อนน้อมถ่อมตนมากที่สุด ตอบรับคำเชิญไม่ว่าจะเป็นคนรวยหรือคนยากจน ผู้ที่ต่ำต้อยหรือมีตระกูล รักคนยากจน ร่วมพิธีศพของคนยากจน เยี่ยมผู้ป่วยที่ยากจน ไม่ดูหมิ่นคนยากจนเนื่องจาก

ความยากจนของเขา ไม่เกรงกลัวกษัตริย์ท่านใดเพราะอำนาจ
ของเขา ท่านขี่ได้ทั้งม้า อูฐ ลา และล่อ

เป็นผู้ที่ยิ้มแย้มเป็นอย่างมาก มีอัธยาศัยดีที่สุดใน
ท่านต้องเผชิญกับความทุกข์และบททดสอบอันมากมาย ชอบ
กลิ่นที่ดี และรังเกียจกลิ่นที่ไม่พึงประสงค์ อัลลอฮ์ทรงรวบรวม
ไว้ที่ตัวท่านซึ่งความสมบูรณ์แบบแห่งจริยธรรมและความ
งดงามแห่งการกระทำ อัลลอฮ์ทรงประทานแก่ท่านซึ่งความรู้ที่
ไม่เคยมีผู้ใดจากชนรุ่นก่อนหรือรุ่นหลังได้รับเช่นนี้ ทั้งที่ท่าน
เป็นผู้ที่ไม่รู้หนังสือ อ่านไม่ออกและเขียนไม่ได้ และไม่มีมนุษย์
คนใดเป็นครูสอนท่าน ท่านได้รับคัมภีร์อัลกุรอานจากอัลลอฮ์
ซึ่งอัลลอฮ์ได้ตรัสเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า

﴿ قُلْ لِّئِنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ

لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ﴾

“จงกล่าวเถิดว่า หากมนุษย์และญินทั้งหลายรวมตัวกันเพื่อจะ
นำสิ่งที่เหมือนกับอัลกุรอานนี้มา พวกเขา也不能นำสิ่งที่
เหมือนกับอัลกุรอานมาได้ ถึงแม้ว่าบางส่วนของพวกเขาจะ
ช่วยเหลือซึ่งกันและกันก็ตาม” (อัลอิสรอ์ : 88)

และการที่ท่านเติบโตมาในสภาพที่ไม่รู้หนังสือนั้น เป็นการปิดช่องทางมิให้ผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวหาว่าท่านเขียน คัมภีร์อัลกุรอานขึ้นมาเอง หรือเรียนรู้ หรืออ่านจากตำราของ คนรุ่นก่อน

ปาฏิหาริย์บางส่วนของท่านเราะสุล

แท้จริงปาฏิหาริย์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของท่าน คือคัมภีร์อัลกุรอานอันทรงเกียรติ เป็นปาฏิหาริย์ที่จะยังคงอยู่ไปจนถึงวันปรโลก ปาฏิหาริย์ที่ทำให้นักวิทยาศาสตร์ทั้งหลายยอมจำนน อัลลอฮ์ทรงทำทนายมนุษย์ทั้งหมดว่าให้นำมาสัก 10 บท หรือ 1 บท หรือแม้กระทั่ง 1 โองการ ที่ให้เหมือนกับอัลกุรอาน และแท้จริงแล้วบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่างยืนยันในความเป็นปาฏิหาริย์ของอัลกุรอาน

และบางส่วนของปาฏิหาริย์ของท่าน คือ

- ในวันหนึ่งขณะที่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาชาวมักกะฮ์ขอให้ท่านแสดงสัญญาณแก่พวกเขา ท่านก็ให้พวกเขาเห็นการแยกดวงจันทร์ออกเป็นสองส่วน
- มีน้ำพุ่งออกมาจากระหว่างนิ้วมือของท่านหลาย ๆ ครั้ง

- ก่อนกรวดที่อยู่ในกำมือของท่านได้กล่าวสวดดีอัลลอฮ์ จากนั้นท่านได้เอาไปวางไว้ในกำมือของอับูบักร อุมัร และ อุซมาน ก่อนกรวดนั้นก็ยังคงกล่าวคำสวดดี
- บรรดาสาวกของท่านเคยได้ยินอาหารกล่าวสวดดีขณะที่ มันถูกรับประทานต่อหน้าท่าน
- ก่อนหินและต้นไม้กล่าวสลามแก่ท่าน
- ขาแพะอาบยาพิษที่หญิงชาวยิวคนหนึ่งได้มอบแก่ท่าน โดยประสงค์จะสังหารท่าน สามารถพูดได้และแจ้งแก่ ท่านว่ามียาพิษ
- อาหารับชนบทคนหนึ่งได้ขอให้ท่านแสดงแก่เขา ซึ่ง สัญญาณหนึ่งท่านจึงสั่งให้ต้นไม้ต้นหนึ่งมาหาท่าน จากนั้นก็สั่งให้มันกลับไปยังที่เดิม
- ท่านลูบเต้านมของแกะตัวหนึ่งซึ่งไม่มีน้ำนมเลย แล้ว น้ำนมก็ไหลออกมา ท่านจึงรีดนมและดื่ม และยังให้อู บักรดื่มอีกด้วย
- ท่านถ่มน้ำลายใส่ตาทั้งสองของอะลี บิน อปีฏอลิบ ซึ่งเป็นตาอักเสบ แล้วก็หายในทันที
- สาวกของท่านได้รับบาดเจ็บที่ขา ท่านจึงลูบให้ แล้วมันก็ หายในทันที

- ท่านวิงวอนขอให้ฮันส บิน มาลิก มีอายุยืนยาว มีทรัพย์สินและลูกหลานมากมาย และให้มีความจำเริญในสิ่งเหล่านั้น เขามีลูกถึง 120 คน และอินทผลัมของเขาให้ผลผลิตปีละสองครั้ง ซึ่งโดยปกติแล้วอินทผลัมจะให้ผลผลิตปีละครั้ง และเขามีอายุยืนยาวถึง 120 ปี
- สาวกคนหนึ่งของท่านได้ร้องทุกข์ถึงความแห้งแล้ง ขณะที่ท่านกำลังเทศนาอยู่บนมินบَّر ท่านจึงยกมือทั้งสองขึ้น โดยวิงวอนขอต่ออัลลอฮ์ ขณะที่ท้องฟ้าไม่มีก้อนเมฆเลย แล้วก้อนเมฆก็ได้ก่อตัวขึ้นตั้งภูเขา และฝนตกหนักอย่างต่อเนื่องจนถึงศุกร์ถัดไป จนกระทั่งท่านได้รับการร้องทุกข์ถึงฝนที่ตกมากเกินไป ท่านจึงวิงวอนขอต่ออัลลอฮ์ แล้วฝนก็หยุดตก และผู้คนต่างเดินออกไปท่ามกลางแสงแดด
- ท่านได้เลี้ยงอาหารแก่ผู้เข้าร่วมในสมรภูมิก็อนดัก ซึ่งมีจำนวน 1,000 คน ด้วยข้าวบาร์เลย์เพียง 1 ทะนาน และแพะเพียง 1 ตัว ทุกคนรับประทานจนอิ่มและแยกย้ายกันไป โดยที่อาหารไม่ได้ลดลงแม้แต่หยดเดียว และในทำนองเดียวกันนี้ท่านได้เลี้ยงอาหารแก่ทุกคนที่ร่วมในสมรภูมิก็อนดักด้วยอินทผลัมเพียงเล็กน้อย ซึ่งบุตรสาวของบะซ็ีร

บิน สะอัด ได้นำมาให้บิดาและอาของเธอ และท่านยังได้
เลี้ยงอาหารแก่ทหารจนอิ่มด้วยเสบียงของอูฐร้อยเราะฮ์

- ท่านได้ออกจากบ้านท่ามกลางชายฉกรรจ์ 100 คน จาก
เผ่ากุรัยช์ ขณะที่พวกเขากำลังดักรอจะสังหารท่าน แต่
ท่านได้โปรยดินใส่หน้าพวกเขาและเดินผ่านไป โดยที่พวก
เขาไม่เห็นท่าน
- สุรอเกาะฮ์ บิน มาลิก ได้ติดตามเพื่อที่จะสังหารท่าน แต่
เมื่อเขาเข้าใกล้ท่าน ท่านก็วิ่งวนขอต่ออัลลอฮ์แล้วขาม้า
ของสุรอเกาะฮ์ก็จมลงไปบนดิน

เรื่องราวต่าง ๆ พร้อมข้อคิดจากชีวิตประวัติ ของท่านเราะสุล

อารมณ์ขันของท่าน

ท่านเคยหยอกล้อบรรดาสาวก ว่าท่านจะไม่พูด
นอกจากความจริงเท่านั้น ท่านเล่นสนุกกับคนในครอบครัว
เอาใจใส่เด็ก ๆ และแบ่งเวลาให้กับพวกเขา และจะปฏิบัติในสิ่ง
ที่พวกเขามีความสามารถและเข้าใจ ท่านเคยหยอกล้อ อนัส
บิน มาลิก บางครั้งท่านได้เรียกเขาว่า

يا ذا الأذنين

“โอ้ผู้ที่มีสองหูเอ๋ย”

ชายคนหนึ่งได้มาหาท่านพร้อมกล่าวว่า “โอ้เราะสูลของอัลลอฮ์ ได้โปรดนำพาฉันไปด้วยเถิด” ท่านจึงพูดหยอกล้อว่า เราจะนำพาท่านไปบนลูกอูฐ ชายคนนั้นจึงถามท่านว่า แล้วฉันจะอย่างไรกับลูกอูฐ? ท่านตอบว่า อูฐทุกตัวถูกแม่คลอดออกมามิใช่หรือ อูฐทุกตัวถูกแม่คลอดออกมามิใช่หรือ”

ท่านเป็นคนเบิกบานและยิ้มแย้มกับบรรดาสาวกเป็นประจำ พวกเขาจะไม่ได้ยินจากท่านนอกจากคำพูดที่ดี ดังมีรายงานจากญะรียร เราะฎิยัลลอฮุอันฮู กล่าวว่

ما حجبني النبي ﷺ منذ أسلمت، ولا رأني إلا تبسم في وجهي

“ตั้งแต่ฉันเข้ารับอิสลาม ท่านนบีมุฮัมมัดไม่เคยปฏิเสธฉันเลย และท่านไม่ได้พบกับฉันนอกจากว่าท่านได้ยิ้มให้แก่ฉัน”

และญะรียรยังเล่าว่าเขาเคยบ่นกับท่านว่าไม่สามารถทรงตัวบนหลังม้าได้ ท่านจึงเอามือวางบนอกของเขาแล้วกล่าวว่า

اللهم ثبته واجعله هاديًا مهديًا

“โอ้อัลลอฮ์ โปรดทำให้เขามั่นคง และให้เขาเป็นผู้ชี้แนะ และเป็นผู้ที่ได้รับการชี้แนะด้วยเถิด”

หลังจากนั้นเป็นต้นมา ญะร็รไม่เคยตกจากม้าอีกเลย

ท่านเองเดียวกันท่านเคยหยอกล้อกับเครือญาติ ดังที่ท่านเคยไปบ้านของฟาฏิมะฮ์ แต่แล้วไม่พบกับอะลีัยสามีของเธออยู่บ้าน ท่านจึงถามว่า “อะลีัยอยู่ไหน?” ฟาฏิมะฮ์ตอบว่า “เกิดเรื่องเล็กน้อยระหว่างฉันกับเขา เขาโกรธฉัน แล้วก็ออกจากบ้านไป”

ท่านจึงไปพบอะลีัย ขณะที่กำลังนอนอยู่ในมัสญิด เสื้อคลุมหลุดและมีฝุ่นติดตัว ท่านจึงปัดฝุ่นให้ พร้อมกล่าวว่า

قم أبا التراب، قم أبا التراب

“จงลุกขึ้นเถิดโอ้อับดุลรอบ จงลุกขึ้นเถิดโอ้อับดุลรอบ”

การปฏิสัมพันธ์หรือการปฏิบัติต่อเด็ก ๆ

บรรดาเด็ก ๆ ได้รับผลานิสงค์มากมายจากจริยธรรมอันสูงส่งของท่าน ครั้งหนึ่งท่านเคยวิ่งแข่งกับท่านหญิงอาอิชะฮ์เราะฮ์ฎิยัลลอฮุอันฮา และท่านอนุญาตให้เธอเล่นกับบรรดาสหายของเธอ ดังที่มีรายงานจากท่านหญิงอาอิชะฮ์ว่า “ฉันเคยเล่นตุ๊กตาต่อหน้าท่านเราะสุล และสหายของฉันก็เล่นกับฉัน

ครั้งเมื่อท่านเราะสูลเข้ามา พวกเธอก็จะหลบ แล้วท่านก็ส่งคนไปตามให้พวกเธอกลับมาเล่นกับฉัน”

ท่านเอาใจใส่ต่อบรรดาเด็ก ๆ หยอกล้อกับพวกเขา และอ่อนโยนต่อพวกเขา ดังมีรายงานจาก अबดุลลอฮ์ บิน ซัดดาต จากบิดาของเขาว่า

خرج علينا رسول الله ﷺ في إحدى صلاتي العشاء وهو حامل حسناً أو حسيناً فتقدم رسول الله ﷺ فوضعه ثم كبر للصلاة، فصلى فسجد سجدة فأطالها قال أبي: فرفعت رأسي وإذا الصبي على ظهر رسول الله وهو ساجد فرجعت إلى سجودي فلما قضى رسول الله ﷺ الصلاة قال الناس: يا رسول الله إنك سجدت سجدة أطلتها حتى ظننا أنه قد حدث أمر أو أنه يوحى إليك، قال: كل ذلك لم يكن ولكن ابني ارتحلني فكرهت أن أعجله حتى يقضي حاجته

“ครั้งหนึ่งท่านเราะสูลได้ออกมายังพวกเราในช่วงเวลาละหมาด มักริบหรืออิชาอ์ ขณะที่ท่านกำลังอุ้มหะสันหรือหุสัยน์มาด้วย จากนั้นท่านได้ขึ้นไปข้างหน้าเพื่อนำละหมาด ท่านก็วางเด็กลง (ที่พื้น) แล้วตักปिरเพื่อละหมาด ครั้งเมื่อสุญูด ท่านสุญูดนาน

จนพ่อของฉันเงยศีรษะขึ้นเพื่อดูว่ามีอะไรเกิดขึ้น ทันใดนั้นเด็กก็อยู่บนหลังของท่านขณะที่ท่านกำลังสujud ฉันจึงกลับไปสujud ต่อมาเมื่อท่านเราะสูลละหมาดเสร็จ ผู้คนก็ถามว่า โอ้อท่านเราะสูล ลุลลอฮ์ท่านสujudนานจนพวกเราคิดว่ามีเหตุร้ายเกิดขึ้น หรือโองการกำลังถูกประทานลงมาแก่ท่าน ท่านตอบว่า ไม่ใช่อะไรทั้งนั้น ทว่าหลานของฉันอยู่บนหลัง ฉันไม่ต้องการที่จะเร่งรีบ เขาจนกว่าเขาได้กระทำการที่ต้องการเสียก่อน”

และอนัส บิน มาลิก เราะฎิยัลลอฮุอันฮู ได้เล่าว่า

: كان النبي ﷺ أحسن الناس خلقًا وكان يقول لأخ لي صغير : يا أبا عمير ما فعل النعير؟ والنعير طائر صغير كان يلعب به

ذلك الطفل

“ท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เป็นผู้มีการยาทางดงามยิ่งในกลุ่มมนุษย์ และท่านเคยพูดกับน้องชายของฉันที่ยังเป็นเด็กว่า ‘โอ้อบามูมัยร์ เจ้าคนนุฆ็อยรทำอะไรอยู่?’ นกนุฆ็อยรคือนกตัวเล็ก ๆ ซึ่งน้องชายของของอนัสเลี้ยงไว้ดูเล่น และข้อคิดจากเรื่องราวดังกล่าวคือ ท่านพูดเพื่อปลอบใจเขาอันเนื่องจากนกของเขาตาย

การปฏิบัติต่อสมาชิกในครอบครัว

ส่วนการปฏิบัติต่อสมาชิกในครอบครัวนั้นได้แสดงถึงจริยธรรมอันสูงส่งของท่าน ซึ่งมีความนอบน้อมถ่อมตน ช่วยงานในบ้านเป็นประจำ และให้ความสำคัญเกี่ยวกับสถานะของสตรีในสถานะเป็นมนุษย์ แม่ ภรรยาและบุตร ดังที่ชายคนหนึ่งได้ถามท่านว่า

من أحق الناس بحسن صحابتي؟ قال : أمك ثم أمك ثم أمك ثم أمك
 أبوك وقال : من أدرك أبويه أو أحدهما فلم يبرهما فمات فدخل
 النار فأبعده الله.

“ผู้ใดที่คุณควรยิ่งแก่การเป็นสหายที่ดีจากฉัน? ท่านเราะสูลตอบว่า มารดาของท่าน จากนั้นก็มารดาของท่าน จากนั้นก็มารดาของท่าน จากนั้นบิดาของท่าน และท่านยังกล่าวอีกว่า ผู้ใดมีชีวิตทันบิดามารดาของเขา หรือคนใดจากทั้งสอง แต่เขามีได้ทำดีแก่ทั้งสอง จากนั้นเขาได้ตายไป เขาจึงเข้านรก และอัลลอฮ์ทรงให้เขาห่างไกลจากความเมตตาของพระองค์”

الحمد لله الذي أنقذه من النار

“การสรรเสริญเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์ ผู้ที่ให้เขารอดพ้นจากไฟนรก”

ความอดทนของท่านเราะสูล

ในมิติความอดทนนั้นทั้งชีวิตของท่านมีแต่ความอดทน การยืนหยัด และการต่อสู้ และยังคงดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ครั้งแรกที่รับโองการตราบจนถึงวาระสุดท้ายของชีวิต

ท่านรู้ดีถึงสิ่งที่จะต้องพบเจอในเส้นทางนี้สายนี้ ตั้งแต่วินาทีแรกที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นศาสนทูตและพบกับมะลาอิกะฮ์ เมื่อท่านหญิงคอดีญะฮ์พาท่านไปพบกับวะเราะเเกาะฮ์ บิน เนาฟัล โดยวะเราะเเกาะฮ์ได้พูดกับท่านว่า “โอ้อนิจจา หากฉันยังมีชีวิตอยู่ เมื่อกลุ่มชนได้ขับไล่ท่าน” ท่านเราะสูลถามเขาว่า “พวกเขาจะขับไล่ฉันหรือ?” วะเราะเเกาะฮ์ตอบว่า “ใช่แล้ว เพราะไม่มีผู้ใดที่จะนำมาซึ่งสิ่งที่ท่านได้นำมานอกจากเขาถูกต้องด้าน” ดังนั้นจิตใจของท่านจึงมีความหนักแน่นตั้งแต่แรกที่จะแบกรับความยากลำบาก การถูกทำร้าย การถูกอาฆาต และการเป็นศัตรู

บางส่วนจากเหตุการณ์ที่ประจักษ์ชัดถึงความอดทนของท่าน คือการถูกทำร้ายทางร่างกายขณะที่เผยแพร่สารของ

พระผู้อภิบาลในนครมักกะฮ์ ดังที่มีบันทึกไว้ในตำราของอิมามอัลบุกอรียฺ แท้จริงอรุวะฮฺ บิน อัสซุบัยรฺ ได้ถามอับดุลลอฮฺ บิน อัมรฺ บิน อัลอาศฺ ถึงสิ่งที่รุนแรงที่สุดจากการกระทำของผู้ตั้งภาคีที่มีต่อท่านเราะสุล เขาตอบว่า “ขณะที่ท่านกำลังละหมาดอยู่ในหิโนคังของกะบะฮ์ ทันใดนั้นอูกบะฮฺ บิน อปี มุ อี้ฎ ได้เข้ามา แล้วก็เอาผ้าของเขาคล้องคอท่านเราะสุล แล้วรัดท่านอย่างรุนแรง ต่อมาอูบัยกรร็ิบเข้ามา แล้วจับไหล่ของเขา และผลักเขาออกไปจากท่านเราะสุล พลังกล่าวว่า “พวกท่านจะสังหารชายคนหนึ่งเพียงเพราะเขากล่าวว่า พระเจ้าของฉันคืออัลลอฮ์กระนั้นหรือ?”

ในวันหนึ่งขณะที่ท่านกำลังละหมาดอยู่ที่กะบะฮ์ โตยอญูอะฮ์ลและสหายของเขานั่งอยู่ใกล้ ๆ บางคนจากพวกเขาได้กล่าวว่า ใครบ้างที่จะไปเอาเครื่องในอุฐฺของเผ่านี้มา แล้ววางลงบนหลังมุหัมมัดขณะสุญูด แล้วคนที่ชั่วร้ายที่สุดในกลุ่มพวกเขาก็ได้ไปเอามา และรอโอกาสจนกระทั่งท่านสุญูด แล้วเขาก็วางบนหลังของท่านระหว่างไหล่ทั้งสอง แล้วพวกเขาก็ต่างหัวเราะเยาะ และท่านเราะสุลยังคงสุญูด โดยท่านจะไม่แยศีระขึ้นจนกระทั่งฟาฏิมะฮ์ ผู้เป็นบุตรีของท่านมา แล้วเธอก็เอาสิ่งสกปรกนั้นออกจากหลังของท่าน

และการทำร้ายที่หนักหน่วงยิ่งกว่านั้นคือ การทำร้ายด้านจิตใจ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของการปฏิเสธท่านและการเผยแพร่ของท่าน และการกล่าวหาว่าเป็นหมอดู นักกวี คนวิกลจริต ใช้เวทมนตร์ และการกล่าวอ้างว่าสิ่งที่ท่านนำมาคือเรื่องเล่าของชนรุ่นก่อน ๆ และส่วนหนึ่งจากตัวอย่างสิ่งดังกล่าว คือคำพูดของอับดุลอะฮ์โดยเยาะเย้ยว่า “โอ้อัลลอฮ์ หากสิ่งนี้คือสัจธรรมจากพระองค์ ขอพระองค์จงลั้งหินจากฟากฟ้าลงมาใส่เราเถิด หรือจงนำมายังเรา ซึ่งการลงโทษอันเจ็บปวด”

ส่วนอับดุลอะฮ์ ผู้เป็นลุงจะคอยติดตามท่านไปยังสถานที่ชุมนุม และตลาดเพื่อใส่ร้ายท่าน และห้ามผู้คนมิให้เชื่อฟังท่าน ขณะที่อุมมุลุฎะมีภรรยาของเขาจะเอาพินและหนามไปวางตามทางที่ท่านเราะสุลเดิน

การทำร้ายได้บรรลุถึงจุดสูงสุด เมื่อท่านเราะสุลและบรรดาสาวกถูกปิดล้อมในหุบเขาอับฎอ์ลิบเป็นระยะเวลา 3 ปี จนพวกเขาต้องกินใบไม้เนื่องจากความอดอยาก และความเศร้าโศกก็ได้ทวีความรุนแรงมากขึ้น เมื่อลุงผู้คอยปกป้องท่านได้เสียชีวิต และเจ็บปวดมากยิ่งขึ้น เมื่อลุงเสียชีวิตขณะที่ยังไม่ศรัทธา ต่อมาท่านต้องตกใจกับการเสียชีวิตของภรรยาคือออดีละฮ์ ผู้คอยปกป้องและช่วยเหลือท่าน จากนั้นท่านได้ออก

จากภูมิลำเนาในสถานะผู้อพยพหลังจากถูกลอบสังหารหลายครั้ง

ขณะอาศัยอยู่นครมะดีนะฮ์นั้น ท่านได้เข้าสู่ยุคใหม่แห่งความอดทนและการเสียสละ ชีวิตที่เต็มไปด้วยความยากลำบากและความหิวจนต้องเอาหินผูกไว้ที่หน้าท้อง ท่านกล่าวว่า

قَدْ أَحْفَتُ فِي اللَّهِ وَمَا يُخَافُ أَحَدٌ، وَلَقَدْ أُودِيْتُ فِي اللَّهِ وَمَا يُؤْدَى أَحَدٌ، وَلَقَدْ أَتَّتْ عَلَيَّ ثَلَاثُونَ مِنْ بَيْنِ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ، وَمَا لِي وَلِإِلَّالٍ طَعَامٌ يَأْكُلُهُ دُو كَبِدٍ، إِلَّا شَيْءٌ يُؤَارِيهِ إِطُّ بِلَالٍ .

“ฉันถูกขู่อาฆาตเพราะเผยแพร่ศาสนาของอัลลอฮ์ และไม่มีใครถูกขู่อาฆาตเยี่ยงฉัน ฉันถูกทำร้ายเพราะเผยแพร่ศาสนาของอัลลอฮ์ และไม่มีใครถูกทำร้ายเยี่ยงฉัน และเวลาได้ล่วงเลยไปถึง 30 วัน 30 คืน โดยที่ฉันและบิลาลไม่มีอาหารให้ได้รับประทานเลย นอกจากสิ่งเล็กน้อยที่ซุกอยู่ที่รักแร้ของบิลาล”

ท่านถูกกล่าวหาใส่ร้ายเพื่อทำลายชื่อเสียง และได้รับการก่อกรวนจากผู้ก่อกบฏ และชาวอาหรับชนบทที่ป่าเถื่อน

ยิ่งกว่านั้นถูกบันทึกไว้ในตำราของบุคอรีย จาก अबดุลลอฮ์ บิน มัสอูด เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่า

قَسَمَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ قَسَمَةً فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ: وَاللَّهِ مَا أَرَادَ مُحَمَّدٌ بِهَذَا وَجَهَ اللَّهُ قَالَ ابْنُ مَسْعُودٍ: فَأَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَأَخْبَرْتُهُ فَتَمَعَرُ وَجْهُهُ وَقَالَ: رَحِمَ اللَّهُ مُوسَى، لَقَدْ أَوْذِيَ بِأَكْثَرِ مِنْ هَذَا فَصَبِرَ .

ครั้งหนึ่งท่านเราะสูล คืออลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เคยแบ่งทรัพย์สิน แล้วชาวอันศอรคนหนึ่งกล่าวขึ้นว่า “ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ มุหัมมัดไม่ได้ทำสิ่งนี้เพื่อหวังผลบุญจากอัลลอฮ์แต่อย่างใด” अबดุลลอฮ์ บิน มัสอูด กล่าวว่า ฉันจึงไปหาท่านเราะสูลแล้วเล่าให้ท่านฟัง ใบหน้าของท่านก็เปลี่ยนสีและกล่าวว่า “ขออัลลอฮ์ทรงเมตตาแก่มุซา เขาถูกทำร้ายมากกว่านี้ แต่เขามีความอดทน”

และบางส่วนของเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ท่านต้องอดทน คือช่วงเวลาที่ถูก ๆ ของท่านเสียชีวิต กล่าวคือท่านมีลูกทั้งหมด 7 คน และเสียชีวิตติดต่อกันคนแล้วคนเล่า จนไม่เหลือใครเลยนอกจากฟาฏิมะฮ์ แต่ท่านไม่ย่อท้อและไม่อ่อนแอ ทว่า

ท่านได้ออดทนอย่างสวยงาม กระทั่งมีรายงานว่า ในวันที่อิบรอฮีมบุตรชายของท่านเสียชีวิต ท่านกล่าวว่า

إِنَّ الْعَيْنَ تَدْمَعُ وَالْقَلْبَ يَحْزَنُ وَلَا نَقُولُ إِلَّا مَا يَرْضَى رَبُّنَا وَإِنَّا

بِفِرَاقِكَ يَا إِبْرَاهِيمَ مُحْزَنُونَ.

“แท้จริงดวงตากำลังหลั่งน้ำตาออกมา ขณะที่หัวใจกำลังโศกเศร้า และเราจะไม่กล่าวสิ่งใดนอกจากสิ่งที่พระผู้อภิบาลของเราพอพระทัยเท่านั้น และแน่นอนเรายอมโศกเศร้ามักับการจากไปของเจ้า โอ้อิบรอฮีม”

ความอดทนของท่านมิถูกจำกัดอยู่แค่การเผชิญความเดือดร้อนและบททดสอบเท่านั้น แต่ยังครอบคลุมถึงความอดทนในการเคารพภักดีอัลลอฮ์ เนื่องจากท่านถูกบัญชาเช่นนั้น ท่านมีความพากเพียรในการปฏิบัติศาสนกิจ จนกระทั่งทำทั้งสองของท่านแตก เนื่องจากย็นละหมาดเป็นเวลานาน ท่านมากด้วยการถือศีลอด กล่าวบทรำลึก และการปฏิบัติศาสนกิจอื่น ๆ และเมื่อถูกถามถึงเหตุผลที่ต้องปฏิบัติเช่นนั้น ท่านก็ตอบว่า

أَفَلَا أَكُونُ عَبْدًا شَكُورًا؟

“แล้วจะไม่ให้ฉันเป็นบ่าวผู้กตัญญูกระนั้นหรือ?”

ความสมณะของท่านเราะสุล

จะไม่ถูกเรียกว่ามีความสมณะอย่างแท้จริง นอกจากคนที่มีความสะอาดในทุกด้าน แต่กลับผินหลังให้และละทิ้งสิ่งเหล่านั้นเพราะความสมณะ

ท่านเราะสุลของเราเป็นผู้ที่สมณะมากที่สุดในโลกใบนี้ และมีความปรารถนาน้อยที่สุดต่อสิ่งที่อยู่ในโลกนี้เพียงพอกับสิ่งที่เป็นเสบียงเท่านั้น พอใจกับการใช้ชีวิตที่ลำบาก ทั้งที่ทุกสิ่งในโลกนี้อยู่ในมือของท่านก็ตาม และพร้อมกันนั้นท่านเป็นผู้ที่อัลลอฮ์ทรงรักยิ่ง หากท่านต้องการแล้ว อัลลอฮ์ยอมประทานแก่ท่าน ซึ่งทรัพย์สินและความสุขอันมากมาย

อิมามอิบนุกะซีร ได้กล่าวไว้ในตำราตีฟซีรของท่าน จากค็อยชะมะฮ์ว่า แท้จริงมีที่ผู้กล่าวแก่ท่านเราะสุลว่า “หากท่านต้องการ เราจะประทานแผ่นดินพร้อมบุญแก่ให้กับท่าน ซึ่งเราไม่เคยประทานแก่ศาสนทูตคนใดก่อน และจะไม่ประทานให้คนใดหลังจากท่าน และสิ่งนี้จะไม่ทำให้สิ่งที่ท่านจะได้รับ ณ อัลลอฮ์ลดลงแต่อย่างใด” ท่านตอบว่า

اجمعوها لي في الآخرة

“จงรวบรวมสิ่งเหล่านั้นไว้ให้ฉันในปรโลกเถิด”

ส่วนชีวิตและความเป็นอยู่ของท่านนั้นเป็นสิ่งที่ชวนให้น่าทึ่งอย่างยิ่ง อนุชัร เราะฮ์ฎียัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่

قال أبو ذر كنت أمشي مع النبي صلى الله عليه وسلم في حرة المدينة فاستقبلنا جبل أحد فقال ما يسرني أن عندي مثل أحد هذا ذهباً تمضي علي ثلاثة وعندي منه دينار إلا شيئاً أرصده لدين إلا أن أقول به في عباد الله هكذا وهكذا وهكذا عن يمينه وعن شماله ومن خلفه.

“ฉันเคยเดินพร้อมกับท่านนบีในนครมะดีนะฮ์ ณ สถานที่ที่ถูกเรียกว่าหัรเราะฮ์ฮ (มีหินเป็นสีดำและขรุขระ) แล้วเราก็ได้หันหน้าไปยังภูเขาอุหุด แล้วท่านกล่าวว่า “ฉันไม่ชอบเลยที่จะมีทองคำเท่าภูเขาอุหุด แล้วปล่อยให้ผ่านไปเป็นเวลา 3 วันโดยที่ฉันยังมีทองหลงเหลืออยู่แม้เพียงหนึ่งดีนาร์ เว้นแต่สิ่งที่เก็บไว้ใช้หนี้เท่านั้น นอกจากว่าฉันจะต้องนำไปแจกจ่ายให้แก่บ่าวของอัลลอฮ์ทางเบื่องขวา เบื่องซ้าย และทางด้านหลังของฉัน”

และท่านยังกล่าวอีกว่า

مالي وللدنيا، ما أنا في الدنيا إلا كراكبٍ استظلَّ تحت شجرة ثم
راح وتركها

“ฉันจะเอาอะไรกับโลกนี้เล่า ฉันมิได้เป็นอื่นใดในโลกนี้
นอกจากเหมือนกับคนเดินทางคนหนึ่งที่พักใต้ร่มเงาต้นไม้ แล้ว
ก็จากไป และปล่อยทิ้งมันไว้เบื้องหลัง”

อาหารและเครื่องนุ่งห่มของท่านเราะสุล

สำหรับอาหารของท่านนั้น บางครั้งผ่านไปหนึ่งเดือน
สองเดือน หรือสามเดือน โดยที่ในบ้านของท่านไม่มีการจุดไฟ
เพื่อปรุงอาหารเลย อาหารที่มีอยู่เป็นเพียงอินทผลัมและน้ำ
เท่านั้น บางครั้งท่านถึงกับพลิกไปพลิกมาทั้งวันเนื่องจากความ
หิวโดยไม่มีสิ่งใดที่จะรับประทาน ขนมปังของท่านส่วนมากทำ
จากข้าวบาร์เลย์ และไม่เคยมีรายงานว่าท่านได้กินขนมปังที่
นิ่ม ๆ เลย

ยิ่งกว่านั้นอนัส บิน มาลิก คนรับใช้ของท่านได้เล่าว่า
อาหารของท่านไม่เคยมีพร้อมกันเลยระหว่างขนมปังและเนื้อ
ไม่ว่าจะเป็นอาหารเที่ยงหรืออาหารค่ำเว้นแต่ในวันที่มีแขก

สภาพการแต่งกายของท่านก็เรียบง่ายไม่ต่างจากอาหาร บรรดาสาวกต่างเป็นสักขีพยานในความสมณะและการไม่ฟุ่มเฟือยของท่าน แม้ว่าท่านสามารถที่จะสวมใส่เสื้อผ้าที่ราคาแพงที่สุดก็ได้ สาวกคนหนึ่งของท่านได้อธิบายถึงเสื้อผ้าของท่านว่า

أُتِيَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَكْلِمَهُ فِي شَيْءٍ فَإِذَا هُوَ قَاعِدٌ وَعَلَيْهِ إِزَارٌ
قَطْنٍ غَلِيظٍ

“ฉันเคยไปหาท่านเราะสูล คืออลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เพื่อที่จะพูดคุยกับท่านถึงเรื่องหนึ่ง บังเอิญท่านนั่งอยู่ในสภาพที่สวมผ้านุ่งเนื้อหยาบ ๆ ซึ่งทำจากผ้าฝ้าย”

อบูบรัคอะฮ์ ได้เข้าไปหาท่านหญิงอาอิชะฮ์ แล้วเธอได้นำเสื้อคลุมและผ้านุ่งเนื้อหยาบออกมา พลังกล่าวว่า

قُبِضَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي هَذَيْنِ الثَّوْبَيْنِ

“ท่านเราะสูล คืออลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้เสียชีวิตขณะที่สวมเสื้อผ้านุ่งสองชิ้นนี้

และอนัส บิน มาลิก เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าววว่า

كنت أمشي مع رسول الله ﷺ وعليه رداء نجراني غليظ الحاشية

“ฉันเคยเดินพร้อมกับท่านเราะสูล คืออลัลลลอฮฺอะลัยฮิ วะสัลลัม ในขณะที่ท่านสวมเสื้อคลุมที่มาจากเมืองนัจรอนซึ่งมี ขอบหนาและหยาบ”

ขณะที่ท่านเสียชีวิตนั้น ท่านไม่ได้ทิ้งทรัพย์สินอันใดไว้ เลย ไม่ว่าจะเป็นดิรฮัม ดีนาร ทาสชาย ทาสหญิง และสิ่งใด ๆ นอกจากล่อตัวสีขาวของท่าน อาวุธของท่าน และที่ดินซึ่งท่าน ได้มอบให้เป็นสาธารณประโยชน์ ท่านหญิงอาอิชะฮ์ เราะฎิยัลลอฮฺอันฮู กล่าวว่

توفي رسول الله ﷺ وما في بيتي شيء يأكله ذو كبد إلا شطر

شعير

“ท่านเราะสูล คืออลัลลลอฮฺอะลัยฮิ วะสัลลัม เสียชีวิต ในขณะที่ในบ้านของฉันไม่มีอาหารอันใดที่จะให้สิ่งมีชีวิตได้รับประทาน เลย นอกจากข้าวบาร์เลย์เพียงครึ่งเมล็ด” และท่านเสียชีวิต ขณะที่เสื้อเกราะของท่านถูกจํานำไว้ที่ชาวฮิวคนหนึ่งเพื่อแลก กับข้าวบาร์เลย์เพียงเล็กน้อย

ความยุติธรรมของท่านเราะสูล

ส่วนความยุติธรรมของท่านนั้น คือความยุติธรรมที่มีอยู่ในการปฏิสัมพันธ์กับพระผู้อภิบาลผู้ทรงสูงส่ง ความยุติธรรมในการปฏิบัติต่อตัวเอง การปฏิสัมพันธ์กับภรรยา และการปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็ญญาติหรือไม่ใช่ญาติ ผู้ร่วมทาง มิตรสหาย ผู้ที่เห็นพ้อง หรือผู้ที่เห็นต่าง จนกระทั่งผู้ที่เป็นศัตรูที่แข่งกร้าวก็ยังสามารถได้รับส่วนแบ่งจากความยุติธรรมของท่าน

คนบางกลุ่มคัดค้านท่าน และบางคนทำผิดต่อท่าน แต่ท่านไม่บกพร่องที่จะให้ความยุติธรรม และความยุติธรรมเป็นคุณลักษณะที่ติดตัวท่านเสมอ ไม่ว่าจะเป็ญช่วงที่หยุดพำนัก และยามเดินทาง ท่านไม่ชอบทำตัวโดดเด่นเหนือบรรดาสาวก แต่ท่านกลับรักความเสมอภาคและความเท่าเทียม แบนรับความยากลำบากและภาระต่าง ๆ เช่นเดียวกับพวกเขา अबดุลลอฮ์ บิน มัสอูด กล่าวว่า

كنا يوم بدر كل ثلاثة على بعير وكان أبو لبابة وعلي بن أبي طالب زميلي رسول الله ﷺ فلما جاء دور رسول الله ﷺ قالوا نحن نمشي وتركب أنت فقال : ما أنتما بأقوى مني ولا أنا بأغنى عن الأجر منكما.

ในวันที่ทำสมรภูมิบะดร์ อุฐูหนึ่งตัวเราเข้าร่วมกัน 3 คน โดยอับดุลบาศะฮฺ และอะลียฺ บิน อับฏอลิบ เป็นผู้ซึ่งร่วมกับท่านเราะสุลของอัลลอฮ์ เมื่อถึงรอบที่ท่านเราะสุลจะต้องลงเดิน ทั้งสองกล่าวว่า เราจะเดิน และท่านจะต้องขี่ ท่านจึงกล่าวว่า “ท่านทั้งสองไม่ได้แข็งแรงมากกว่าฉัน และฉันก็ไม่ได้ต้องการผลบุญน้อยกว่าท่านทั้งสอง”

ครั้งหนึ่งอุซัยด์ บิน ฮุฎัยรฺ กำลังหยอกล้อให้ผู้คนหัวเราะ ท่านเราะสุลจึงใช้ไม้ตีไปที่สีข้างของเขา อุซัยด์จึงกล่าวว่า “ท่านทำให้ฉันเจ็บ โปรดปล่อยให้ฉันได้แก้แค้นเถิด” ท่านก็ตอบว่า “ท่านจงแก้แค้นเถิด” อุซัยด์กล่าวว่า “ท่านมีเสื้อรองรับอยู่ แต่ฉันไม่ได้สวมเสื้อ” ท่านจึงถลกเสื้อขึ้น แล้วอุซัยด์ก็ได้สวมกอดท่าน และจูบบริเวณระหว่างสีข้างกับซี่โครง พลางกล่าวว่า “แท้จริงนี่คือสิ่งที่ฉันต้องการ โอ้อท่านเราะสุลุลลอฮ์”

ท่านเราะสุล คือลัลลลอฮุอะลยฮิวะสัลลัม ไม่ยินยอมให้มีการละเว้นบทลงโทษที่อัลลอฮ์ทรงบัญญัติไว้ ทั้งนี้เพื่อดำรงไว้ซึ่งความยุติธรรมในกลุ่มมนุษย์ แม้ว่าผู้กระทำผิดจะเป็นญาติของท่านและผู้ที่ท่านรักก็ตาม ดังในเหตุการณ์ของหญิงจากเผ่ามัคซุมที่ลักขโมย ท่านไม่รับการอุทธรณ์ร้องขอของอุสามะฮ์

บิน ซัยด์ และท่านได้กล่าวถ้อยคำซึ่งเป็นที่รับรู้กันอย่างแพร่หลายว่า

أيها الناس إنما أهلك الذين قبلكم أنهم كانوا إذا سرق فيهم الشريف تركوه وإذا سرق فيهم الضعيف أقاموا عليه الحد وأيم الله لو أن فاطمة بنت محمد سرقت لقطعت يدها.

“โอ้มนุษย์เอ๋ย แท้จริงประชาชาติก่อนหน้าพวกท่านได้รับความหายนะมาแล้ว เมื่อผู้มิดระกูลในกลุ่มพวกเขาขโมย พวกเขาก็ปล่อย (ไม่ลงโทษ) และเมื่อผู้ต่ำต้อยในกลุ่มพวกเขาขโมย พวกเขาก็ลงโทษเขา ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ หากฟาฏิมะฮ์ บุตรีของมุหัมมัดขโมย ฉันย่อมตัดมือของเธออย่างแน่นอน”

พวกเขากล่าวถึงท่านเราะสุลอย่างไร?

ต่อจากนี้คือข้อความที่ถูกคัดสรรมาจากคำพูดของนักปรัชญาบางคนและนักบูรพาคดีที่เป็นชาวตะวันตก ซึ่งได้กล่าวถึงท่านเราะสุล คืออลัลลอลฮุอะลัยฮิวะสลัม โดยได้ยืนยันถึงการยอมรับของพวกเขาต่อความยิ่งใหญ่ของท่าน ยอมรับในการเป็นศาสนทูต และยอมรับในคุณลักษณะที่ควรแก่การยกย่อง ยอมรับถึงความสัจจริงในสิ่งที่ท่านได้นำมา โดย

คำพูดเหล่านี้ห่างไกลจากความคลั่งไคล้และการเผยแพร่ข้อมูลเท็จ ซึ่งถูกแพร่กระจายโดยศัตรูอิสลามบางกลุ่ม

เบอร์นาร์ด ซอว์ ชาวอังกฤษ ได้กล่าวไว้ในหนังสือของเขาที่ชื่อว่า “มุหัมมัด” ซึ่งถูกรัฐบาลประเทศอังกฤษเผาทำลายไปแล้วว่า “แท้จริงโลกมีความต้องการบุคคลที่มีความคิดเช่นมุหัมมัดเป็นอย่างยิ่ง ผู้เป็นศาสนทูตที่ได้วางศาสนาของเขาไว้ในจุดที่ควรแก่การเคารพและเทิดทูนอยู่เสมอ เพราะเป็นศาสนาที่มีศักยภาพมากที่สุดในการทำลายอารยธรรมทุกประเภท โดยศาสนาของเขาจะดำรงอยู่ชั่วนิรันดร์ ฉันได้เห็นลูกหลานในกลุ่มชนของฉันจำนวนมากเข้าสู่ศาสนาด้วยความเข้าใจ และศาสนานี้จะขยายพื้นที่ออกไปอย่างกว้างขวางในทวีปยุโรป”

และเขายังกล่าวอีกว่า “บรรดานักการศาสนาในยุคกลางได้วาดภาพศาสนาของมุหัมมัดไว้ในภาพสีดำ (ภาพลบ) ทั้งนี้เนื่องจากความไม่รู้หรืออคติ พวกเขาเคยจัดว่าอิสลามเป็นศัตรูกับคริสต์ศาสนา ทว่าฉันได้ศึกษาเรื่องราวของบุรุษผู้นี้ ฉันจึงพบว่าเขาเป็นผู้ที่อัศจรรย์ต่างจากคนทั่วไป และฉันได้ข้อสรุปว่าเขาไม่ใช่ศัตรูของคริสต์ศาสนา แต่จำเป็นต้องเรียกเขาว่า ‘ผู้ที่ปลดปล่อยมนุษยชาติ’ และในความเห็นของฉันถ้าเขามี

อำนาจปกครองโลกในวันนี้ เขาย่อมประสบผลสำเร็จในการแก้ปัญหาของเราในแบบที่นำมาซึ่งสันติภาพและความสุขที่มวลมนุษยชาติปรารถนา”

โรมัส คาร์โลส นักปรัชญาชาวอังกฤษผู้ได้รับรางวัลโนเบลจากหนังสือ “On Heroes” (ว่าด้วยวีรบุรุษ) กล่าวว่า “เป็นเรื่องที่น่าอัศจรรย์อย่างยิ่งสำหรับผู้คนในยุคนี้ หากยังสับสนฟังคำพูดที่ว่าอิสลามเป็นเรื่องโกหกและมุฮัมมัดเป็นผู้หลอกลวง แท้จริงจำเป็นที่เราจะต้องต่อต้านสิ่งที่กำลังเป็นข่าวลือ อันได้แก่คำพูดไร้สาระและน่าอัศจรรย์เช่นนี้ เพราะสารที่ศาสนทูตผู้นี้ได้เผยแพร่นั้นยังคงเป็นดั่งประทีปส่องสว่างตลอดระยะเวลา 12 ศตวรรษให้แก่มนุษยชาติประมาณ 200 ล้านคน จะมีใครเชื่อหรือว่าสารที่ผู้คนนับล้านซึ่งนับไม่ถ้วนได้ใช้ดำเนินชีวิตและได้เสียชีวิตเพื่อปกป้องนั้นจะเป็นเท็จและการหลอกลวง?”

ราม่า กฤษณะ รุ นักปรัชญาชาวฮินดู กล่าวว่า “มุฮัมมัดได้ปรากฏขึ้นในขณะที่คาบสมุทรอาหรับยังไม่เคยถูกกล่าวถึงเลยในโลกใบนี้ และจากทะเลทรายที่ไม่เคยถูกกล่าวถึงนั้น มุฮัมมัดพร้อมด้วยจิตวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ของเขาสามารถสร้างโลกใหม่ วิถีชีวิตแบบใหม่ วัฒนธรรมใหม่ อารยธรรมใหม่

และอาณาจักรใหม่ ซึ่งแผ่ขยายจากโมร็อกโกจนถึงอนุทวีปอินเดีย และเขายังสามารถมีอิทธิพลต่อความคิดและวิถีชีวิตของผู้คนใน 3 ทวีป คือเอเชีย แอฟริกา และยุโรป”

ซเวเมอร์ นักบูรพาคดีชาวแคนาดา ได้กล่าวว่า “ไม่เป็นที่สงสัยแต่อย่างใดเลยว่า มุหัมมัดคือหนึ่งในผู้นำศาสนาที่ยิ่งใหญ่ที่สุด และสามารถกล่าวได้อย่างถูกต้องว่าเขาเป็นนักปฏิรูปที่ทรงอนุภาพ เป็นนักพูดที่ฉะฉานและคมคาย กล้าหาญเด็ดเดี่ยว และเป็นนักคิดผู้ยิ่งใหญ่ และไม่สมควรอย่างยิ่งที่จะกล่าวถึงเขาด้วยสิ่งที่ขัดแย้งกับคุณลักษณะเหล่านี้ ขณะที่คัมภีร์อัลกุรอานที่เขาได้นำมาและชีวประวัติของเขาต่างยืนยันในความถูกต้องในคำกล่าวอ้างนี้”

เซอร์ วิลเลียม มูเยอร์ นักประวัติศาสตร์ชาวอังกฤษ กล่าวว่า “มุหัมมัด ผู้เป็นศาสนทูตของมุสลิมได้รับขนานนามว่า ‘อัลอะมีน’ (ผู้ซื่อสัตย์) ตั้งแต่วัยเยาว์โดยมติเอกฉันท์ของชาวเมืองที่เขาอาศัยอยู่ เนื่องจากมีคุณธรรมอันสูงส่ง และความประพฤติอันงดงาม ไม่ว่าจะมองจากมุมใดมุหัมมัดคือผู้ที่มีความสูงส่งเกินกว่าจะพรรณนา ผู้ที่ไม่รู้จักเขาย่อมไม่รู้ถึงสถานะของเขา ส่วนผู้ที่รู้จักเขาดีนั้น คือผู้ที่ได้ศึกษาชีวประวัติศาสตร์อันทรงเกียรติของเขาเท่านั้น นั่นคือ

ประวัติศาสตร์ที่ได้ยกย่องมุฮัมมัดให้อยู่ในบรรดาศาสนทูตและนักคิดชั้นนำของโลก”

และเขายังกล่าวอีกว่า “มุฮัมมัดมีความโดดเด่นเพราะมีคำพูดที่ชัดเจนชัดคำ และศาสนาที่เรียบง่าย เขาได้บรรลุผลงานมากมายจนทำให้สติปัญญาต้องตะลึง ประวัติศาสตร์ไม่เคยรู้จักนักปฏิรูปคนใดที่สามารถปลุกจิตวิญญาณ และฟื้นฟูศีลธรรม และยกระดับคุณธรรมได้ในระยะเวลาอันสั้น เช่นเดียวกับมุฮัมมัด ผู้เป็นศาสนทูตของอิสลาม”

เลฟ ตอลสตอย นักประพันธ์และนักปรัชญาชาวรัสเซีย ได้กล่าวว่า “เพียงพอแล้วสำหรับเกียรติยศของมุฮัมมัด เพราะเขาได้ปลดปล่อยชนชาติหนึ่งที่เคยตกต่ำและเต็มไปด้วยความรุนแรงให้ออกจากกรงเล็บของอุปนิสัยอันเลวร้าย และเขาได้เปิดหนทางแห่งความเจริญก้าวหน้าให้แก่พวกเขา แท้จริงแล้วบทบัญญัติของมุฮัมมัดย่อมจะขับเคลื่อนโลก เพราะมีความสอดคล้องกับสติปัญญาและเหตุผล”

ชเปเรค นักวิชาการชาวออสเตรีย กล่าวว่า “มนุษยชาติย่อมมีความภาคภูมิใจที่มีบุรุษเช่นมุฮัมมัดเป็นส่วนหนึ่งของพวกเขา ทั้งที่เขาเป็นผู้ไม่รู้หนังสือ แต่เมื่อสืบกว่าศตวรรษก่อนนี้เขาสามารถที่จะนำมาซึ่งบทบัญญัติหนึ่ง หาก

พวกเราชาวยุโรปสามารถบรรลุถึงระดับสูงสุดของมันได้ พวกเราจะมีความสุขที่สุด”